

Leukapussi

2/04

Kesänumerossa mm.

hauska tarina arjesta rottien kanssa
hamsterien liikunta
takakannessa juliste

Oulun seudun jyrsijäharrastajat ry:n jäsenlehti

palstan väriliite

Vasemmalla:

ylhäällä: Pertti, risteytys abessinialainen. Väri: black/golden

kesk. Helminauhan Usva, teddy, lilac roan & Helminauhan Pieni Ihme, teddy, golden/white

alhaalla: Lempi, risteytys am.crest, golden, Pedro, risteytys abessiinialainen, black/golden/white ja Pablo, risteytys sk, golden/white/black

Oikealla: ylhäällä: Lillukka, risteytys engl. crest, black/golden ja Helminauhan Pieni Ihme, teddy, golden/white

alhaalla: Lybeks Earsly Ease ja Delfoin Elysee, sk, self red

Kuvat & om. Sanna Tuomaala

päätoimittaja:

Liisa Mikkola
Kauppilantie 1
90230 Oulu
p: 041-469 9690

toimittajat:

Kati Heinonen
Sellukatu 3 C 55
90250 Oulu
p: 044-325 3284

Anna Takkinen
Puohitie 3D 34
90240 Oulu
p: 044-349 1604

leukapussi@luukku.com

LEUKAPUSSI ilmestyy neljä kertaa
vuodessa: helmi-, touko-, elo- ja
marraskuussa.

Seuraavan lehden materiaali on
toimitettava 30.4 2004 mennessä.
Myöhästynyt materiaali ei ehdi lehteen!

Mainoshinnat Leukapussi-lehdessä
(koko sivu):

-yritykset 17€
• toistohinta 2 lehdessä 25€
-kasvattajat 8€

Kirpputori-sivun ilmoitukset ovat
jäsenille ilmaisia.

SISÄLTÖ

2	Palstan väriliite
3	Leukapussin tiedot
4	Hallitus- ja hoitoneuvontatiedot
5	Puheenjohtajan ja Päätoimittajan terveiset
6	Tapahtumakalenteri, eläinlääkäri-, eläinsuojelu- ja lajiyhdistystiedot
7	Kirjoitusohjeita, OSJH:n kesäpäivämainos
8	OSJH:n näyttelymainos
9	LaJy:n näyttelymainos, Näyttelytulokset
10	Hallitusesittely
12	Kanipalsta
15	Hiiripalsta
16	Rottapalsta
18	Kirpputori
19	Akuutin mainos
20	Muistoissamme
22	Haukun paikan mainos
23	Marsupalsta
24	Uusi tartuntatauti löydetty
28	Gerbiilipalsta
31	Hamsteripalsta
33	Kasvattajalista
34	Nettipalsta

Takakannen väriliitteessä gerbiili Geraldine de
Lioncourt (burmese naaras), om. ja kuva Anna
Takkinen

Yhdistyksen hallitus 2004

Puheenjohtaja

Tiina Polo, Vikiöntie 14, 90650 Oulu.
Puh. 040-5002289,
e-mail: tiina.polo@luukku.com

Varapuheenjohtaja

Sanna Tuomaala, Hintantie 19 A 2, 90500 Oulu.
p. 040-513 3645

Sihteeri

Satu Linja, Riisikuja 9 B, 90460 Oulunsalo.
Puh. 044-3789957
e-mail: satulinja@luukku.com

Rahastonhoitaja, jäsen sihteeri

Sini Niemisalo, Hillakuja 6, 90460 Oulunsalo.
Puh. 040-5373151
e-mail: sininiemisalo@hotmail.com

Jäsen

Anna Takkinen, Puohitie 3 D 34, 90240 Oulu.
p. 044-349 1604
e-mail: gerbiili@has.it

Jäsen

Kati Heinonen, Pesätie 4 B 27, 90420 Oulu.
p. 044-325 3284
e-mail: hazards@luukku.com

Jäsen

Liisa Mikkola, Kauppilantie 1, 90230 Oulu,
p. 041-469 9690 / 044-353 5002,
e-mail: mikkli@luukku.com

Varajäsen

Saana Annala, p. 040-0424286
e-mail: punatiikeri@hotmail.com

OSJH:n kotisivut
<http://www.co.jyu.fi/osjhinfor>

HUOM! Emme vastaa tekstiviesteihin.
Soitathan mielellään arkisin vain illalla tai
viikonloppuisin.

OSJH:n tilinumero:

OP Oulu 574136-2170156

Tilille maksaessasi merkitse 'viesti'-kohtaan tieto siitä, kuka maksaa ja mitä maksaa ja toimita kuitti rahastonhoitajalle! Laita nimesi lisäksi kuittiin myös osoitteesi, niin varmistat, että tieto suorituksestasi menee varmasti tiedostoihin.

OSJH:n jäsenmaksut vuodelle 2004:

Uudet jäsenet 12 euroa

Vuosijäsen 10 euroa, perhejäsen 2 euroa

Hoitoneuvojat

Satu Linja (hamsterit, kääpiöhamsterit, marsut) p. 044-378 9957 tai satulinja@luukku.com

Anu Ronkainen (hamsterit, kääpiöhamsterit, chinchillat, hiiret) p. 040-571 0574 (klo 16-21) anuliisa@mail.student oulu.fi

Kati Heinonen (kääpiöhamsterit) p. 044-325 3284 tai hazards@luukku.com

Terttu Rousu (hamsterit, kääpiöhamsterit) p. 8173134, 040-731 7325 tai terttu.rousu@iiseutu.fi

Liisa Mikkola (hamsterit, rotat, hiiret) p. 041-4699690 tai mikkli@luukku.com

Elise Eskelinen (gerbiilit, degut), p. 044-578 8369 tai elyseegerbils@yahoo.com

Anna Takkinen (gerbiilit) p.044 3491604 tai gerbiili@has.it

Hanna Viinamäki (marsut), p. 045-6303440 (iltaisin) tai hvimaki@hotmail.com

Sanna Tuomaala (marsut), p. 040-513 3645

Tiina Polo (kanit) p. 040-5002289 tai tiina.polo@luukku.com

Puheenjohtajalta

Kesä keikkuen tulevi! Ja saadaan pupujen ja muiden heinänsyöjien massut täyteen tuoretta viherruokaa. Eläimet on kuitenkin hyvä totuttaa vähitellen tuorehuon, ettei maha ala oireilla. Tänä kesänä olen luvannut tehdä Klaara-pupulle kesäyksiön pihalle jonnekin pensaan tai puun varjoon. Siellä hieman suojassa on sitten hyvä haistella kesäkukkia. Täytynee tässä projekti jo aloittaa, rautakaupan sedät ja tädit saavat taas hymistellä keskenään, kun menen ostamaan sinne tarvikkeita. 'Ööö, tuota verkkoaitaa niin paljon, että saan kanille kunnon kokoisen häkin, ja tuota miten sen saa pystyyn ettei se kaadu? Ööö, tuota tarvinko siihen jotain työvälineitä, kun kotoota ei kyllä löydy kuin vasara ja nauvoja...' No, onneksi niillä rautakaupan sedillä ja tädeillä riittää pinna uusavuttomia kaupunkilaisiakin neuvomaan. Kesäaitaukseen saakin sitten ostaa kanaverkkoa useamman metrin, sillä ihan kovin pieni yksiö ei Klaaralle kelpaa. Niin ja pitäähän sinne sopia mökkejä ja kantoja ja putkia ja muita kivoja kiipeily- ja piileskelypaikkoja. Ihan hyvä olisi, jos häkki olisi siirrettävä, niin tulisi ruohokin pidettyä lyhyenä ja lannoitettuna... Vaikka ei se Klaara kyllä keskellä pihaa viihdy,

siinä se ahdistuu. Elikkä joudun sen nurmikon leikkaamaan ihan itse.

Kesä on myös loma-aikaa, ja eläimet saattavat tarvita lomahoitoa. Kannattaa kysyä ensin muilta jyrjiharrastajilta esimerkiksi OSJH:sta, niin saa asiantuntevaa hoitoapua. Tai jos jätät eläimesi veljen tai naapurisedän huostaan, jätä sille kirjalliset hoito-ohjeet. Esimerkiksi OSJH:n hoito-ohjeet ovat oiva peruspaketti. Sitten vain lisäksi oman eläinkohtainen ruoka-annostaulukko. Jos eläin matkustaa mukana lomalle, pitää eläimen kuljetusasumuksen riittävästä tuuletuksesta huolehtia, ettei tule vahinkoa. Pienet jyr sijät voivat menehtyä todella arvaamattoman nopeasti auringonpaahteeseen, myös tuuletetussa autossa, jos boxiin paistaa aurinko. Ja ylinpäänsä eläinystävämme eivät niin paljon piittaa kesälomamatkoista, kaikkein mieluiten ne laiskottelevat kotona nauttien silloin tällöin takapihan kukkamerestä.

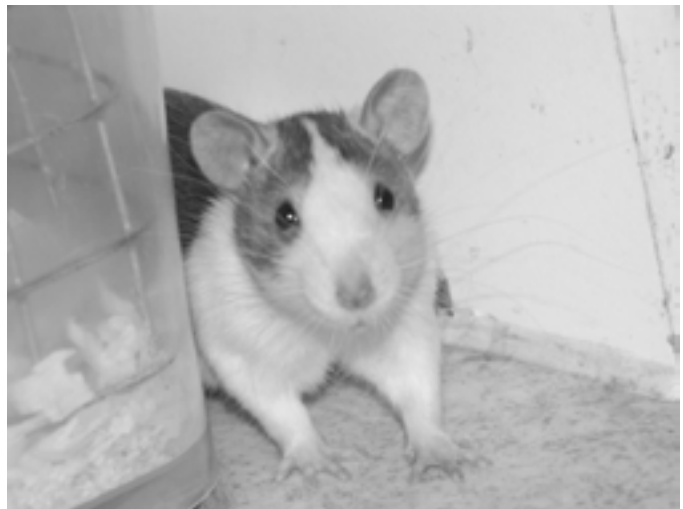
Oikein rentouttavaa lomaa kaikille kani- ja jyrjiharrastajille! Tavataan taas kesällä piknikin merkeissä!

-Tiina

Päätoimittajan terveiset...

Taas on uusi Leukis ilmestynyt ☺ Ihan pieniä muutoksia on tullut tiedon lähettämisen suhteen. Elikäs entinen @sunpoint.net osoite ei ole enää käytössä, vaan otimme käyttöön uuden osoitteen leukapussi@luukku.com. Sinne siis voi lähettää mainokset, palstat, kuvat jne. Laitoin tähän vielä muistin virkistykseksi sekä mahdollisille uusille lukijoille juttujen kirjoitusohjeet. Eikai tässä sen kummempia, kuin että hauskaa kesää kaikille!

-Liisa

Rotta, kuva Satu Leppänen

Tapahtumakalenteri

16.5. klo 12-17 Jyrsijämessut nuorisotila Waldassa, Oulun keskustassa. Messuilla tietoa eläimen hankinnasta sekä perushoidosta.

Toukokuu *Leukapussi 2/04 ilmestyy.*
Nopeimmat saavat lehden jo messuilla!

13.6. Gerbiilien virallinen luokka sekä Pet-show kaikille lajeille Honkapirtillä

Heinäkuu OSJH:n kesäpäivät

21.8. Marsujen viralliset sekä Pet-show kaikille lajeille Honkapirtillä.

Elokuu *Leukapussi 3/04 ilmestyy.*
Nopeimmat saavat lehden jo näyttelyssä!

26.11. klo 19 OSJH:n sääntömääräinen vuosikokous Honkapirtillä.

27.11. Pet-show kaikille lajeille Honkapirtillä

Marraskuu *Leukapussi 4/04 ilmestyy.*
Nopeimmat saavat lehden jo näyttelyssä!

Eläinlääkäritiedot

Asiansa tuntevan eläinlääkärin löytämisen helpottamiseksi toimitus kokoaa listan OSJH:n toimialueella olevista eläinlääkäreistä, jotka ovat perehtyneet pienjyrsijöiden hoitoon. Jos olet saanut hyvää ja asiantuntevaa palvelua, ilmoita eläinlääkärisi nimi ja yhteystiedot, niin lisäämme sen listaan.

Rovaniemen eläinklinikka
Rovaniemi, p. 016-365 382

Ulla Eskelinen
Rovaniemi, p. 016-313 330

Anne Karttimo-Mäkynen
Eläinlääkäriasema Akuutti, Oulu
p. 08-881 0800

Riitta-Liisa Rajaniemi
Eläinlääkäriasema Lemmikki, Oulu
p. 08-311 5866

Ouluvet, Oulu
p. 08-5355 200

Eläinsuojelu

Jos epäilet eläintä kohdeltavan huonosti, ota yhteyttä paikkakunnalla toimivaan eläinsuojeluvalvojaan, SEY:n toimistoon tai paikkakunnan eläinsuojeluviranomaisiin: kunnan eläinlääkariin, terveystarkastajaan tai poliisiin.

Yhteystiedot löydät sivuilta www.sey.fi

Eläinsuojeluasiat, Oulun kaupungin virkaeläinlääkäri Maija Nurminen
p. 08-55846730

Neuvoja ja ohjeita lisäksi:
Eläinsuojeluvalvoja Henna Perälä, Rovaniemi
helaitin@urova.fi

Lajiyhdistystiedot

Suomen kani- ja jyrsijäliitto SKJL
www.skjl.net

Suomen Hamsteriyhdistys SHY
www.hamsteriyhdistys.net

Suomen Kaniyhdistys SKY
www.kaniyhdistys.net

Suomen Kesyrötyyhdistys Skey
personal.inet.fi/yhdistys/skey

Suomen Näyttely- ja Lemmikkihiiret SNL
koti.mbnet.fi/haisulit/fin/koti.html

Suomen Lemmikkichinchillat SLC
clit.to/slc

Suomen Marsuyhdistys SMY
www.marsuyhdistys.net

Suomen Gerbiiliyhdistys SGY
www.gerbiiliyhdistys.fi

NÄIN TEET LEUKIKSEN HELMPOMMIN LUETTAVAKSI ...JA PÄÄTOIMITTAJAN ELÄMÄN HELPOMMAKSI...

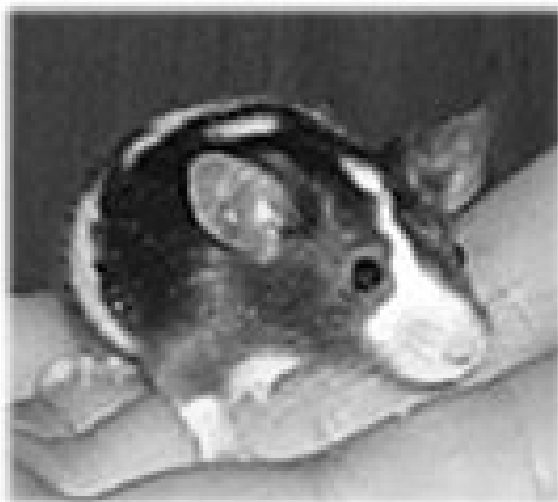
Eli kuinka kirjoittaa juttuja Leukapussiin ja muuta tarpeellista.

Kirjoita juttusi mieluiten koneella ja lähetä se sähköpostilla leukiksen osoitteeseen tai päätoimittajalle. Mikäli et kuitenkaan voi lähettää sitä, niin tallenna juttusi levykkeelle ja anna vaikka näyttelyn/muun tapahtuman yhteydessä päätoimittajalle tai lähetä postissa. Saat levykkeen kyllä takaisin. Muista kirjoittaa selkeällä fontilla, sillä liian kiemuraisia on vaikea lukea lehdestä. Käytä mieluiten tallennuksessa word-asiakirja tiedostoa. Myös kuvat kannattaa lähettää joko sähköpostiin tai tallentaa levykkeelle (.jpg on yleinen kuvatiedosto). Jos sinulla ei ole mitään mahdollisuutta saada juttuasi sähköiseen muotoon niin kirjoita se hyvin selkeällä käsialalla ja toimita päätoimittajalle vähintään viikkoa ennen deadlineä.

Muista laittaa kirpputorin ilmoituksiin AINA yhteystiedot, sillä muuten sitä ei voida julkaista. Kirpputorilla julkaistaan enimmäkseen osto/myynti-ilmoituksia, mutta sinne voi laittaa myös merkkipäivä onnitteluja tai vaikkapa kirjeenvaihtoilmoituksen. Ja nehan ovat jäsenille maksuttomia.

Jos sinulla on hyvä palsta/juttu idea niin ilmoita itsestäsi rohkeasti päätoimittajalle ☺

ja muistakaa lähettää kaikki materiaali AINA DEADLINEEN MENNESSÄ. Deadlinen löytyy tapahtumakalenterista.

OSJH:n kesäpäivät 10.7. 2004

**klo 17 Ainolan puistossa
säätövarauksella**

Luvassa vapaamuotoinen piknik-tilaisuus hyvässä seurassa. Ilmoita osallistumisesi ja mahdolliset ruoka-aineallergiasi 4.7. mennessä Sannalle, puh. 040 5133645.

Oulun seudun jyrsijäharrastajat ry ylpeänä esittää parin vuoden tauon jälkeen

Viralliset luokat marsuille sekä pet-show kaneille ja jyrsijöille

21.8. 2004

Pateniemen Honkapirtillä
Oulussa, Pateniemi
klo 8.45 alkaen

Marsujen virallisen luokan tuomarina
Hanna Lahtinen, SMY. Pet-tuomarit
näet lähempänä ajankohtaa
nettisivuiltamme.

Ilmoittautumiset **kirjallisina** 4.8.
mennessä osoitteisiin
(ei sähköposteja)

Kaikki lemmikkiluokat
Tiina Polo
Vikiöntie 14
90650 Oulu

Marsujen viralliset luokat
(käytä *SMY:n ilmolomaketta*)
Sanna Tuomaala
Hintantie 19 A 2
90500 Oulu

Ilmoittautumishinnat kaikkiin
luokkiin:

Saman omistajan
1. ja 2. eläin 5€ /eläin
3. jne eläin 2,5€ /eläin

Jälki-ilmoittautuminen 7€ /eläin
(vain pet-luokkiin)

Virallisten luokkien ilmoittautumis-
maksut tulee maksaa etukäteen
OSJH:n tilille **OP 574136-
2170156** viitteellä **44244**.
Maksuun ei kirjoiteta viestiä. Kuitti
on lähetettävä 4.8. mennessä
ilmoittautumisen mukana.

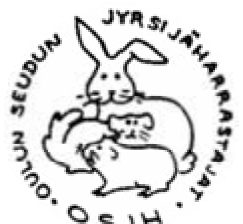
Lemmikkiluokkien ilmoittautumiset maksetaan paikanpäällä.

Näyttelyvahvistuksia ei lähetetä. Muutokset mahdollisia. **Eläinten
vastaanotto aamulla klo 8:45-9:45**. Arvostelut alkavat klo 10.

Yleisölle vapaa pääsy, tervetuloa!

Lisätietoja: Tiina /040 5002289 tai Sanna /040 5133645

www.co.jyu.fi/osjhinfo

10-vuotta jyrsijäharrastusta Rovaniemellä juhlanäyttely

Järjestää: Lapin Läänin jyrsijäyhdistys ja Rovaniemen seudun eläinsuojeluyhdistys

Lauantaina 24.7. Rovaniementyöväentalolla, Lapinkatu 2:ssa. Eläinten oltava paikalla viimeistään klo. 9.45 ja arvostelu alkaa n. klo.10 Pet-luokat kaikille lajeille.

Ilmottautumiset 16.7 mennessä:

sähköpostina cozom@luukku.com

tai

Kirjeenä: Elisa Honkala

metsärinne 10a3

96910 ROI

tai

www.lajy.cjb.net

lisätietoja numerosta: 0409602364

Näyttelytuloksia Oulu 15.2 2004

Marsut

Tuomari Sanna Tuomaala

ROP1 Emma om. Elisa Svento

ROP2 Miisa om. Elisa Svento

ROP3 Cracker´s Liza om. Jenni Peltokorpi

ROP4 Maami om. Mari Vähäkuopus

ROP5 Stjärnfallet´s Denver om. Mari

Vähäkuopus

KUMA:t

Farm´s Connie om. Jenni Peltokorpi

Ville om. Santtu Vähäkuopus

Miisa om. Elisa Svento

Emma om. Elisa Svento

Cracker´s Liza om. Jenni Peltokorpi

Paras baby Kirsikka om. Jenni Peltokorpi

Paras Juniori M27

Paras Avo Emma om. Elisa Svento

Sydänystävä Eetu om. Iina Sormunen

TS: Ville om. Santtu Vähäkuopus

Hauskimmannäköinen marsu Romeo om.

Irina Karvonen

Hiiret

tuomari Saana Annala

ROP1 Viola om. Elina Mäyrä

ROP2 Peik om. Anna Takkinen

KUMA:t

Garenina om. Satu Leppänen & Miikka

Hiivola

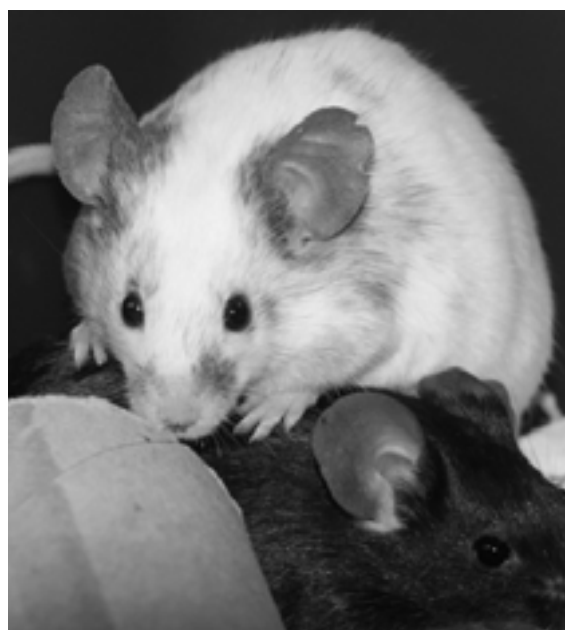
Victoria om. Elina Mäyrä

Paras baby Nana om. Eini Keränen

TS: Red Rider om. Krista Talvipuro

Lahjoituspalkinto: Talvikki om. Elina Mäyrä

sydänystävä : Peik om. Anna Takkinen

Hiiriä, kuva Satu Leppänen

Chinchillat

tuomari Satu Linja

Rop1 Nöpö om. Jasmiini Keränen
sydänystävä: Nassu om. Jasmiini Keränen

Kanit

Tuomari Tiina Polo

ROP1 Taotaon Caesar om. Jaana Meriläinen
ROP2 Sirius Musta om. Milka Pietilä
ROP3 Fanni om. Anu Lopenen
ROP4 Touko om. Erika Ristiluoma
ROP5 Jeppe om. Maija Sangi

KUMA:t

Viljami om. Heidi Riihola
Pörrö om. Jasmiini Keränen
Nightmary´s Gentle Ghost om. Miranda Smed
Aku om. Annukka Kälkäjä
Millbay´s Yngve om. Satu Leinonen
Villa om. Erika Ristiluoma

Paras baby Magical´s Jolly Jester om. Satu Hirvonen
Paras juniori lines om. Annukka Kälkäjä
Paras avo Taotaon Caesar om. Jaana Meriläinen
Paras vet Kalle om. Jonna Anttila
TS. Sirius om Lotta Marsch
Lahjoituspalkinto: Magical´s Joyful Jester om. Anni Wikman
Lahjoituspalkinto: Sirius om. Lotta Marsch
Erikoispalkinto: Aukusti om. Roosa Lassila
Erikoispalkinto: Viivi om. Roosa Lindström

Rotat

Tuomari Saana Annala

ROP1 Ticked Highlight om. Veera Korhonen
ROP2 Asterixin Pilvipouta om. Veera Korhonen

KUMA:t

Camilla Caivaja om. Emilia Isola

Paras juniori Väiski om. Satu Leppänen & Miikka Hiivola
Paras vet Pikkuvaras Twipsy om. Jasmiini Jokitalo
TS Alias Hiisi Hirvuinen om. Satu Leppänen & Miikka Hiivola

sydänystävä: Väiski om. Satu Leppänen & Miikka Hiivola
lahjoituspalkinto: Jukka Juonikas om. Titta & Pirkko Pernu

Gerbiilit

tuomari Elise Eskelinen

ROP1 Lestat de Lioncourt om. Ada Haaranen
ROP2 Elysees Rules It om. Pauliina Ojala
ROP3 Hijaz om. Elisa Honkala
ROP4 Hui Kauhistus Zemmi om. Jenna Simula
ROP5 Leviné de Lioncourt om. Ada Haaranen

KUMA:t

Ephram om. Karoliina Hietala
Beata om. Henna Äijälä
Doll om. Elisa Honkala

TS:G39 ?

sydänystävä: Viksu om. Karoliina Hietala
erinomainen lemmikki: G39 ?

Kääpiöhamsteri

tuomari Kati Heinonen

ROP1 Truefabled Bing! om. Heidi Karjalainen
ROP2 Janne om. Heidi Karjalainen
ROP3 Truefabled MacKenzie om. Heidi Karjalainen
ROP4 Truefabled Peck om. Iina Sormunen
ROP5 Repe om. Kati Viinikangas

KUMA:t

Dumle om. Johanna Tanskanen
Minas Tirith om. Heidi Karjalainen
Helm´s Deep om. Mari Glad

Paras baby Helm´s Deep om. Mari Glad
Paras vet Hazard´s Griffit om. Iina Sormunen
TS: Rivendell om. Aulikki Kemppainen
sydänystävä: Truefabled Peck om. Iina Sormunen
sydänystävä: H15 om. Marjo Asukas

Syyrialaiset

tuomari Liisa Mikkola

ROP1 Day-Dream om. Heidi Riihola
ROP2 Sateenkaaren Lumitähti om. Tiia Riihimäki
ROP3 Vili om. Maria Väättäjä
ROP4 Aliisa om. Henna Huovinen
ROP5 Cappucino om. Noora Kela

KUMA:t

Sateenkaaren Karpalo om. Suvi Niemisalo

paras baby Rusina om. Heidi Karjalainen
paras juniori Day-Dream om. Heidi Riihola
paras vet: Vili om. Maria Väättäjä
TS: Vili om. Maria Väättäjä
sydänystävä: Turbo om. Satu Veki

Puurojuhlan pikkukisojen tulokset:

Kurkunsyönti:

1. Pertti & Sanna

Cliffhanger:

1. Peik & Anna

Putkijuoksu kääpiöhamsterit:

1. Blanche & Oili

Putkijuoksu gerbiilit:

1. Dimrost & Anne

Kaniesteet:

1. Tupu & Nelli

2. Taotaon Caesar & Jaana M.

3. Zöpö & Maria P.

Hamstraus:

1. Pikkumökin Julia & Terttu

Slippuri:

1. Elidorin Hathor & Elysees Champs Elysees

Yhdennäköisyys:

1. Zöpö & Maria Pietilä

Sydänystävä:

1. Peik & Anna

Hallitusesittely

Nyt on aika esitellä tämän vuoden hallitus

1. kuka olet?(nimi, kauanko harrastanut, jotain muuta mitä haluat kertoa)

Tiina Polo. Kaneja on ollut kymmenen vuotta, lisäksi kaksi roborovskia yhdessä välissä. Olen kasvattanut muutaman hermeliinipoikueen, mutta tällä hetkellä kasvattajatyö 'tauolla'. Olen lisäksi Suomen Kaniyhdistyksen pet-tuomari. Olen myös monessa muussa mukana, esim. koirani kanssa agilityharrastuksessa, joten ajanvietto-ongelmia ei ole. Jos yllätätte minut kotoa, on se puumerkin paikka...

2. mitä ötöjä löytyy kotoa?

Kotona tällä hetkellä luonnonpunainen hermeliininaaras Klaara sekä kääpiösnautseri Heni. Kesän alussa kotiin tulee lisäksi irlanninterrierin pentu.

3. terveiset jäsenistölle

Tulkaahan ehdottomasti mukaan joukkoon, jotta saadaan uusia ideoita toimintaan. Mitä enemmän väkeä tapahtumissa, sen mukavampaa. Kokeilkaa! Olisi myös mukava saada 'lajikokoontumisia' esim. kaneille, kun vaan olisi innokkaita näitä uusia juttuja vetämään!

1. kuka olet?(nimi, kauanko harrastanut, jotain muuta mitä haluat kertoa)

Olen Niemisalon Sini, OSJH:n rahastonhoitaja ja jäsen sihteeri kolmatta vuotta. Jyrsijäharrastus alkoi 90-luvun alkupuolella, kun kanit ja hiirulainen tulivat taloon. Syyrialaisia hamstereita olen kasvattanut noin viiden vuoden ajan, ja kasvattajanimen sain vuoden 2002 alussa.

2. mitä ötöjä löytyy kotoa?

Hermeliinikani Puppe, yksi venäjänkääpiöhamsteri Känkkäränkkä sekä vaihteleva määrä syyrialaisia (n. 12 – 20 kpl)

3. terveiset jäsenistölle

Uusimmillekin jäsenille tervetuloivotus OSJH:n iloiseen jengiin! Jäsenmäärä on nyt ollut usean vuoden ajan kasvussa – on mukavaa, että jyrsijöiden omistajat ovat kiinnostuneita yhdistystoiminnastakin. Yhdistyksessä kaivataan jatkuvasti uusia aktiiveja hallitus- ja toimihenkilöhommiin esim. näyttelyjärjestelyjen yhteydessä, joten tulkaa ihmeessä osallistumaan, jos intoa riittää!

1. kuka olet?(nimi, kauanko harrastanut, jotain muuta mitä haluat kertoa)

Sanna Tuomaala. Ensimmäistä kautta hallituksessa ja varapuhoksen paikalla.. Kasvatan teddy- ja risteytysmarsuja ja kasvattajanimi teddyille on haussa. Marsuja ollut vuodesta 2001. Omien sanojensa mukaan hirveä hössä.

2. mitä ötöjä löytyy kotoa?

Vaihteleva määrä marsuja, vanhin lisi, joka on jo 7-vuotias.

1. kuka olet?(nimi, kauanko harrastanut, jotain muuta mitä haluat kertoa)

Satu Linja, 24 vee. Kasvattajanimi on ollut vuodesta 1997, ja yhtä kauan olen tuomaroinut pet-eläimiä.

2. mitä ötöjä löytyy kotoa?

Tällä hetkellä 14 syyrialaista hamsteria, 4 talvikkoa, 2 gerbiiliä, marsu, hiiri ja koira ☺ Vanhempien luona joukon jatkona kaksi kissaa.

3. terveiset jäsenistölle

Tehdään yhdessä mukava jyrjävuosi 2004!

1. Kuka olet?(nimi, kauanko harrastanut, jotain muuta mitä haluat kertoa)

Liisa Mikkola, rivijäsenenä hallituksessa ensimmäistä kauttaan. Jyrjäyttä on ollut talossa vuodesta 2001. Kasvatustoimintaa on ollut hamstereilla, hiirillä ja rotilla. Tällä hetkellä hieman hiljaiseloa, mutta kesällä jatketaan. Leukapussin toimituksessa mukana kolmatta vuotta ja valmistuin hamstereille pettuomariksi viime vuonna.

2. mitä ötöjä löytyy kotoa?

Muutama hamsteri(niin kääpiöitä kuin syrkkejäkin), rottia sekä yksi hiiri Tohveli ja risteytyspupu Tiitus

3. terveiset jäsenistölle

Rohkeasti kaikki vain mukaan toimintaan ja eläimille paljon rapsutuksia!

1. Kuka olet?(nimi, kauanko harrastanut, jotain muuta mitä haluat kertoa)

Anna Takkinen, jäsen tänä vuonna, viimevuonna muistaakseni varajäsen. Kasvatan gerbiileitä nimellä de Lioncourt. Olen myös pet-tuomari gerbiileille ja deguille. Eläimiä minulla on ollut koko ikäni, mutta jyrjäyttä vasta muutaman vuoden.

2. mitä ötöjä löytyy kotoa?

Gerbiileiden lisäksi talosta löytyy nyt kaksi hiirtä ja silloin tällöin vieraillee kultainen noutaja Rasmus (Rasmus asuu pääasiassa vanhempieni luona, vaikka minun onkin...).

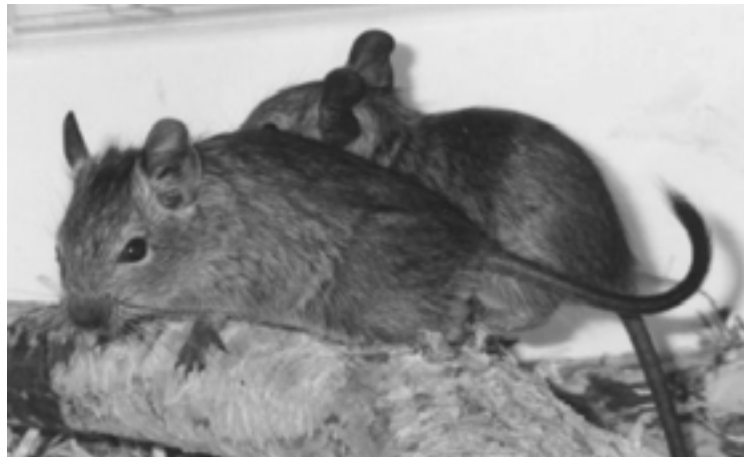
1. Kuka olet?(nimi, kauanko harrastanut, jotain muuta mitä haluat kertoa)

Olen Saana Annala ja toimin hallituksen varajäsenenä. Jyrjäyttä minulla on ollut ala-asteelta asti, mutta vasta yläasteikäisenä aloin kasvattamaan gerbiileitä. Hiirien kasvatus tuli kuvioihin vasta noin vuosi sitten.

2. mitä ötöjä löytyy kotoa?

Kotona asustelee itseni lisäksi suuri määrä gerbiileitä ja hiiriä, kolme hamsterityttöä sekä kaksi koira.

*Degun poikasia,
kuva Satu
Kettukangas*

Kanipalsta

Tämänkertaisella palstalla esittelen muutamia kanikirjoja. Oikeastaan suomeksi ei ole saatavilla yhtään todella asiantuntevaa ja tuoretta opusta. Kirjastojen kanikirjat ovat useimmiten aika vanhoja ja lisäksi käännöksiä, joten rotu- ja värinimitykset ovat joko vanhentuneita tai muuten virheellisiä. Pohjoismaisessa kanistandardissa hyväksytyt rodut ja värit löytyvät Suomen kaniyhdistyksen kotisivuilta www.kaniyhdistys.com joten kannattaa kurkata sinne! Kymmenessä vuodessa käsitykset kaniiden hoidosta muuttuvat paljon, joten vanhempien kirjojen hoito-ohjeetkin saattavat sisältää kummallisuuksia ja jopa asiavirheitä.

Englanninkielisiä kanikirjoja voi tilata netistä esimerkiksi amazon.comista tai Akateemisen kirjakaupan kautta. Aiemmin palstalla on suositeltu House Rabbit Handbook –nimistä opusta, mutta tällä hetkellä sitä ei taida saada juuri mistään. Yritin sitä vastikään tilata Suomalaisen kirjakaupan kautta, mutta painos oli tilapäisesti loppu eikä sitä näyttänyt olevan myöskään amazonin kautta saatavilla... Harmillista.

Monica Wegler: Kaniinit

Kirja on vuodelta 1991 ja käännetty saksasta. Ihan kelpo opus, jossa käsitellään ruokintaa, sisäsiisteyttä, terveydenhoitoa ja hieman kasvatustakin. (Rotu- ja väritietouden voi todellakin jättää omaan arvoonsa.) Plussaa ihanista värikuvista ja ohjeista, kuinka kania ja muita lemmikkejä voi totuttaa toisiinsa.

Monica Wegler: Kääpiökanini ja minä

Weglerin uusin teos vuodelta 2001, mielestäni tämän kirjoittajan paras teos. (Wegleriltä on saatavilla myös kolmas kirja, mutta se on huonompi kuin nämä kaksi esiteltyä.) Tässä kirjassa on osittain samat perushoito-ohjeet, mutta teos on mielestäni perusteellisempi ja hoito-ohjeet tuoreempia ja paikkansapitäviä. Lisäksi on paljon extraa, mm. hauska taulukko kanin luonteen määrittämiseen, sekä ”voiko kanisi hyvin” –testi. Paljon upeita värikuvia!

Terhi Laurila: Lemmikimme kani

Supisuomalainen kanikirja vuodelta 1991. Tässä kirjassa on käsitelty mm. kanin elekieltä ja erilaisia majoitusvaihtoehtoja sekä kanin tarvitsemia varusteita. Värien ja rotujen nimitykset ovat auttamattomasti vanhentuneet. Kirjassa on lisäksi muutamia virheitä, jotka johtunevat tiedon vanhentumisesta – väitetään mm. että kania ja marsua voisi pitää yhdessä, mitä ei todellakaan suositella. Pääasiassa piirroksuvia, sekä joitain värikuvia.

Muita kanikirjoja:

David Taylor: *Pikkulemmikit* (kaniiden lisäksi käsittelee jyrsijöitä)

Tengvall Helena: *Ymmärrä lemmikkiäsi* (mm. kaniiden käyttäytymisestä)

Syvänperä Tuula: *Koululaisen lemmikkiopas*

Merton Marshal: *Rabbits: a complete introduction* (aika paljon poikasten teettämiseen liittyviä asioita)

Palstalle kaipailaan edelleen postia – juttuideoita jne. jota voi lähettää osoitteeseen:
Erika Ristiluoma
Laamannint. 11 c 40 90650 Oulu
Tai: epsukepsu@luukku.com

KASVATTAJAJAHAASTATTELU

1. Nimesi ja yhteystiedot?

Mirjam Axell, Hanhitie 17 I A 2, 90150 Oulu,
050 548 9469

2. Kasvattamasi lajit, rodut, väri/kuviot?

Kani: kääpiöluppa ja soopelikuvio sinisinä, eli sinisiamsoopeli ja sinisooopeli.

3. Mitkä ovat jalostustavoitteesi?

Suomessa on hyvin vähän sinisiamsoopeleita, niiden kantaa täytyy laajentaa. Onneksi viime aikoina muutkin kasvattajat ovat kiinnostuneet väristä ja toivottavasti saamme yhdessä hyvän sinisiamkannan. Tätä väriä ei voi ainakaan vielä kasvattaa yksinään, koska jalostuseläimiä on liian vähän. Olen päättänyt käyttää sinisoopeleita siinä rinnalla, koska se on geneettisesti ja ulkonäöllisesti hyvin lähellä ja sekin on melko harvinainen.

4. Montako eläintä sinulla on jalostuskäytössä tällä hetkellä? Onko suunnitelmissa hankkia lisää?

Tällä hetkellä vain kaksi, sinisiamsoopeli naaras ja sinisooopeli uros, Ruotsintuonti joka kantaa sinisiamsoopelia. Lisää etsin koko ajan, mutta täytyy luultavasti hakea Ruotsista.

5. Miten päädyit juuri tähän rotuun ja näihin väreihin?

Nuorempana ihastuin kääpiöluppiin ja päätin hankkia semmoisen. Eläinkaupoissa ei silloin ollut rotupuhtaita, joten piti etsiä ilmoitusten kautta. Silloin haaveena oli madagaskar tai isabella uros. Löytyi ilmoitus, jossa oli luonnonharmaita ja mustia ranskanluppia myytävänä. Tiesin, että se on noin 3 kertaa isompi kuin kääpiöluppa, mutta ihastuin siihen ja niin luonnonharmaa poika, joka myöhemmin osoittautuikin tytöksi, muutti meille. :D Vuoden päästä hankin sille kaveriksi luonnonkeltaisen uroksen, joka valitettavasti kuoli nuorena.

Ranskanlupan kuoleman jälkeen tuli suuri kaipuu taas uudesta lupasta. Olin muuttanut jo omaan kämppään, jossa ei ollut oikein kahden koiran lisäksi tilaa ranskanlupalle, joten päädyin miniversioon, eli kääpiöluppaan. Olin katsonut kuvia ja ihastunut sinisiamsoopeleihin, silloin en vielä tiennyt että ne ovat noinkin harvinaisia. Kävin katsomassa yhtä kania joka oli siamsoopeli ja minusta se kyllä näytti melko siniseltä, mutta enhän minä ollut semmoista vielä nähnytkään. Ostin sen ja jännitin muutaman kuukauden, ennen kuin varmistui, että se todellakin oli sinisiam eikä ruskeasiam.

Sinisooopeli tuli kuvioon kun piti ruveta urosta etsimään. Yhden sinisiamuroksen löysinkin, mutta se oli hyvin kaukana. Koska

ruskeasiamsoopelia on niin vaikea erottaa sinisiamista, ajattelin että mieluummin käyttäisin sinisoopeleita. Molemmat siis geneettisesti hyvin lähellä sinisiamia. Huomasin kohta ettei niitäkään löydy, joten päätin sitten yrittää laajentaa niidenkin kantaa.

6. Mistä lajista olet aloittanut harrastuksen ja milloin?

Ensimmäiset lemmikit olivat undulaatteja, niillä teetin myös poikueen aikoinaan. Silloin en vielä tiennyt mitään jalostussuunnitelmista, mutta tiesin jo jotain värien periytymisestä. Kirjoissa luki, että jos on sininen ja vihreä undulaatti, niin noin ¼ poikasista olisi sinisiä, loput vihreitä. Kolme poikasta jäi henkiin, vihreä ja kaksi keltaista! :D

Sitten kesti 13 vuotta ennen kuin teetin seuraavan poikueen, hamstereilla. Nyt on myös ensimmäinen kanipoikue syntynyt. Siinä välissä sain kyllä jonkun kuvan kasvatukselta, koska olin töissä eläinkaupassa, jossa oli oma hamsteri- ja marsukasvatus.

7. Missä olosuhteissa eläimesi asuvat?

Sisällä kaksiossa ja siksi kasvatus ei voi vielä paisua kovinkaan isoksi. Kaneilla on taikakuutioaitaus, jossa ne saavat vapaasti riehua, eikä tarvitse pelätä että ne satuttaisivat itsensä tai tuhoaisivat mitään. Kesällä vanhempien luona kaneilla on ulkotarha ja yöllä pesuhuone plus sauna käytössä.

8. Minkälaiselle ihmiselle kasvattamasi rotu sopii? Kenelle se ei sovi lainkaan?

Kanit eivät minusta sovi kovinkaan pienille lapsille, ne ovat kuitenkin aika vilkkaita. Kääpiölupan luonne – avoin, utelias ja ystävällinen – tekee siitä kuitenkin hyvän lemmikin, jos on vanhemmat tai vanhempia sisaruksia auttamassa hoidossa. Muuten se sopii kaikille niille jotka haluavat pienen ystävän moneksi vuodeksi.

Mirjamin 7.4. syntyneitä kääpiöluppapienokaisia.

Hiiripalsta

Kesä ja kärpäset tulivat jälleen ☺ Kevät ei kuitenkaan tuonut tullessaan postia palstalle *mur* ☺

Kesällä on kiva ulkoiluttaa myös lemmikkejä, mutta koska hiiri on sen verran pieni otus, on turvallisempaa tuoda kesä sen luokse.

Tämä käy kätevästi sisustuksen avulla. Voit kerätä turvalliselta alueelta tuoreita puunoksia ja rakennella niistä erilaisia kiipeilytasoja terraan ja samalla hiirullasi on nakerreltavaa ja hampaatkin pysyvät kunnossa.

Edelleen olisi kiva saada lukea myös muiden hiiristä, joten ajattelin aloittaa tässä palstalla sellaisen "juttusarjan" kuin *Unohtumattomia hiiripersonia*. Ja jotta ette joutuisi lukemaan juttuja vain minun hiiristäni, olisi erittäin suotavaa saada postia myös muilta ☺ Voit vaikka oman vuorosi jälkeen heittää haasteen seuraavalle ja näin yrittää rohkaista muitakin

Pöhkökvartetti

Olipa kerran neljä pientä tyttöhiirtä, Nella, Mini, Heke ja lida, jotka putkahtivat maailmaan vahingossa marraskuun 28.päivä armon vuonna 2001. Eräänä talvisena päivänä hiirineitien ollessa neljä viikkoa vanhoja heidän maailmansa muuttui, kun edessä oli muutto mamman ja muiden sisarusten luota omaan asuntoon. Aluksi kaikki oli hieman outoa ja mikään ei näyttänyt tutulta. Kaikenlisäksi joku valtavan suuri otus rapsutteli ja mongersi jotain ihan käsittämätöntä kieltä koko ajan. Lopulta koitti pimeä ja omituisen päivän uuvuttamina siskokset kömpivät samaan kasaan nukkumaan.

Päivät kuluivat, viikot vaihtuivat seuraaviin ja kuukaudet vilistivät ohi ja koitti Nellan suuri päivä. Ensin tuo omituinen jo tutuksi tullut ihminen laittoi heidät muoviseen, outoon laatikkoon ja antoi mukaan paljon pahvirullia ja paperia. Vähän matkan heilumisen jälkeen oltiinkin perillä. Siellä haisi kummalle, kun joka paikasta tuli mitä ihmeellisimpiä hajuja kuonoon. Jossain vaiheessa taas heiluttiin ja Nella nostettiin pois laatikosta ja hetken päästä se tulikin jo takaisin. Joku pahalle haiseva oman otuksen kaltainen toinen oltus oli käännelly ja väännelly ja mongertanut samaa

kertomaan tarinoitansa (edelleen on muuten tervetulleita ne tarinat, missä kerrot miten sinusta tuli hiiriharrastaja). Noh, mutta minäpä nyt aloitan tämän.

Hiiri, kuva Saana Annala

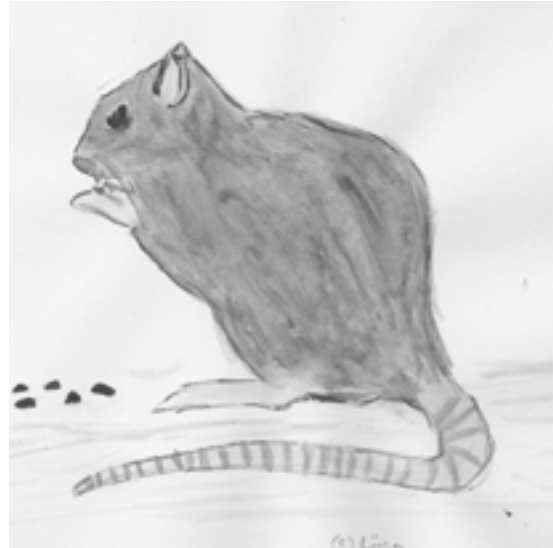
outoa kieltä kuin oma otuskin aina puhui. Taas kului aikaa ja kohta Nella jälleen nostettiin pois. Tällä kertaa se oli se oma otus, joka vei Nellan jonnekin lavalle missä sitä käännettiin ja väänneltiin taas ja lopulta annettiin jotain, mistä otus tuli iloiseksi ja mitä olisi ollut kiva nakertaa hieman. Jälleen viikot seurasivat toisiaan ja päiviä kului ja myös Heke pääsi samaan käsittelyyn kuin Nella aikaisemmin. Tällä kertaa se sai jonkin kovan ja korkean kupin. Hieman tämän tapahtuman jälkeen Nella muutti pois, kuulemma jonkin miehekkäältä haisevan pojan luokse.

Nella ja Mortti siis muuttivat yhteen. He olivatkin komea pari, molemmat yhtä mustia ja kiiltäviä. Muutaman viikon yhteiselön jälkeen Mortti kuitenkin muutti pois ja viikon surettuaan Nella synnytti kahdeksan pientä hiirilasta. Lapset kasvoivat ja viikkojen kuluttua ne yksi kerrallaan muuttivat omiin koteihinsa kahta lukuunottamatta.

Aikaa kului, kuukaudet olivat vaihtuneet toiseen ja lopulta koitti uusi vuosi uusine metkuineen. Vuosi kului verkkaisesti ilman mitään suurempia tapahtumia, kunnes maailma muuttui. Nelikon elämä jäi valitettavan lyhyeksi, kun kuolo korjasi ne vähitellen. Nellan kohtaloksi koitui kasvain, samoin lidan. Heke kuoli vanhuuteen ja Mini sairastui pahaan

flunssaan ☺ Jokainen noista neljästä oli oma persoonansa. Iida oli hieman arempi kuin muut ja Nella taas sellainen utelias joka paikkaan kuononsa työntäjä, Heke oli sporttahiiru ja Mini muuten vaan söpö, joukon ainut punasilmäinen. Tämä nelikko sai minut ihastumaan hiiriin niin pahasti ja päätin, että talosta pitää löytyä aina vähintään yksi hiiri ☺ Tuo mun tarina ei ole mitenkään taidokkaasti kirjoitettu. Seuraava voi sitten kirjoittaa paremman ☺ Oikein hauskaa kesää kaikille!

-Liisa +tohveli-hiiri
041-4699690 tai 044-3535002
mikkli@luukku.com

Rottapalsta

Heissan!
Kevät on jo pitkällä, ja kesäkin kovaa vauhtia tulossa. Kevät toi mukanaan muutakin mukavaa kuin kesän odotuksen, nimittäin meiltäkin löytyy taas rotta! ☺ Kaverikin sillä kyllä oli, mutta eräänä viikonloppuna oli tapahtunut jotain mitä emme ikinä saa tietää... Toinen rotista nimittäin löytyi häkistä kuolleena, ja sille oli kaverinsa toimesta tehty suurikokoinen ruumiinavaus ☹ Sitä en tiedä että kuoliko se itse vai oliko toisella rotalla jotain osuutta asiaan. Niimpä meillä sitten asustelee vain yksinäinen rottaneiti Alma, sen Nelli-siskon lähdettyä Sateenkaarisillalle.

Aloitin viime kerralla sarjan rottien väreistä ja kuvoista, ja lupailin jatkoa tähän numeroon. Nyt kuitenkin kävi niin että kesän kunniaksi saattekin lukea jotakin vähän hauskeempaa ☺ Löysin eräältä nettipalstalta hauskan rottajutun ja sain luvan sen julkaisemiseen. Tämän kummemmista mutinoista, OIKEEN HAUSKAA KESÄÄ KAIKILLE!! Ja muistakahaan minuakin rotta-aiheisella postilla... ;) Sähköpostitse osoitteeseen oili83@hotmail.com ne tulevat edelleenkin parhaiten perille, tuo postiosoite kun saattaa taas vaihtua ihan milloin vaan.

-Oili ja Alma-

KUINKA RENTOUTUTA ROTTIEN KANSOITAMASSA TALOSSA? (kirjoittanut Piia Hirvonen)

Jokainen jolla on kissa tai koira, tai molemmat, tietää että kotiinpaluu raskaan työ- tai koulupäivän jälkeen on yleensä miellyttävä. Kissa kiehnää jaloissa ja koira pussaa naamaan. Sitten sitä voikin heittäytyä karvaturrit kainalossa sohvalle lukemaan lehteä, katsomaan telkkaria, juoda kupposen kahvia... aah.

Mutta, kun samassa taloudessa elää toistakymmentä kesyrottaa, on päivittäinen rentoutumisoperaatio hiukan mutkikkaampi. Täytyyhän siimahäntien nyt huolehtia, että mamman hyvä työskentelymotivaatio lopu vallan kesken. Tässäpä oiva esimerkki päivästä **rotta-**taloudessa:

Klo 6.30

Heräät siihen, että joku nuolee varpaitasi. Kiemurtelet hetken lämpimien peittojen alla ja hymyilet. Kuinka suloista. Nukahdat uudestaan.

klo 6.32

Havahdut siihen, että jokin PUREE sinua varpaasta ja hyppäät hereille. Huomaat, että herätyskellosi olisi soinut vasta 8 minuutin kuluttua. Katsot kuinka virnistelevä (ihan varmasti

virnisteli!) **rotta** kipittää kaapin taa piiloon. Hieraiset unisia silmiäsi ja havahdut kylmään aamuun. Ei perhana! Niin tosiaan, rottien EI kuulu olla vapaana tähän aikaan.

klo 7.13

Olet metsästännyt neljä viidestä naarasta, jotka mellastivat yön kämpässäsi, lakaissut papanoita ja puruja, kiroillut värikkäästi uudelle rotan mentävälle reiälle häkin muovipohjassa, astunut tuoreen papanan päälle paljain jaloin, iskenyt pääsi muutaman kaapin reunaan ja kolunnut koko asunnon läpi. Viiden naaras on totaalisen kadonnut. Koiralla on kova hätä ulos ja se pissiä lorauttaa uudelle matollesi. Menette koiran kanssa pihalle, sinulla päälläsi vain aamutakki.

klo 7.16

Palaat juosten takaisin sisään tyytyväisen koiran kanssa ja huomaat eteisen lampun johtoa nakertavan naaraan. Se on yksi niistä jotka juuri palautit häkkiin. Juokset uudestaan ympäri kämppää rottien perässä, ja onnistut löytämään ne kaikki. Astut kolmesti koiranpissiselle matolle.

klo 7.35

Keität äkkiä kahvikupillisen ja hörppäät sen mehulasin kylkiäisenä alas, hyppäät vaatteisiisi ja kenkiin, juokset tarkistamaan hienot virityksesi naaraiden häkin pohjassa. Joo, kyllä ne pitää. Kiiruhdat kouluun/töihin.

klo 17.14

Astut lopen uupuneena ovesta sisään. Koira juoksee häntäänsä heiluttaen vastaan. Käytät sen pihalla ja palaat huomataksesi, että kaksi rottaa juoksee peräkanaa keittiöstä raahaten sokeripaloja suussaan. Juokset perään ja riistätä niiltä aarteet. Huomaat, että hieno viritelmäsi on pettänyt ja kaikki naaraat ovat taas vapaana. Löydät tyynysi alta sokeripalakätkön. Huomaat myös, että tyynyssäsi on reikä. Päästelet pahoja ääniä, ja loppu rottala tuijottaa sinua kuin idioottia. Naaraat virnuilevat piiloistaan. Heität sokeripalat pois ja kursit kovia kokeneen tyynyn suurinpiirtein kasaan.

klo 18.03

Syöt toisella kädellä leipää houkutellessasi kaapin takaa naaraita pois. Huomaat sivusilmällä, että jokin vilistää selkäsi takana. Tottakai se on vasta hetki sitten vieroitettu tyttökakara. Sitä seuraa loput kolme tyttökakaraa. Revit tukon hiuksia päästäsi ja savu nousee korvistasi. Aloitat 2h kestävän ajojahdin.

klo 20.10

Istahdat lempi-uroksesi sylissä tuijottamaan telkkaria ja odottelet makaroonipöperösi kiehumista. Rotat mussuttavat kallista pilttiä, tuoreita vihanneksia, eilisen kanan rippeitä ja mustikka ja vadelpussit ovat sulamassa pöydällä. Niin, rottia varten. Annat yhden jäisen mustikan urokselle ja vaivut koomaan hetkeksi. Parin minuutin kuluttua huomaat uusimman puserosi olevan täynnä mustanpuhuvia rotantassunjälkiä. Lempiuroksesi on tottakai väriltään valkea, joskin nyt se muistuttaa enemmänkin kirjavaa. Vietät pienen hiljaisen hetken, kun et kertakaikkiaan osaa edes kirotta omaa tyhmyyttäsi.

klo 21.58

Huomaat yhden naaraan vilistävän kohti keittiötä

klo 21. 59

Huomaat neljän muun naaraan vilistävän kohti keittiötä.

klo 22.26

Heräät sohvalta, ja huomaat koko asunnon olevan enemmän tai vähemmän täynnä samoja tassunjälkiä, kuin mitä uudella paidallasi on. Löydät keittiöstä mustikkapussin avattuna, ja mustikat tilsittynä pitkin ja poikin pöytiä. Poskesi ja silmäkulmasi alkavat nykiä hassusti.

klo 02.19

Painut rättiväsyneenä punkkaan, vain herätäksesi muutaman tunnin päästä siihen, että joku pissii jaloillesi peiton alla :D

Voisiko noita mussukoita enemmän rakastaa..

kuva Paula Lievonen

Kirpputori

Myytävänä gerbiileitä:

Apollo, REWinä rekisteröity uros
s. 8.2.2003
kasv. Faunatar

Ihana kiltti poika lemmikiksi, myydään yhdessä seuraavan kanssa:

Ätto de Lioncourt, agouti collared uros
s. 1.3.2004
i: CV-03 Tel'Quessir Bananafly, black "patched"
e: Arabella, rust point
kasv. Anna Takkinen

Veikeä ja rohkea pikku-poika, tykkää kiivetä itse kädelle ja viihtyy sylissä. Rekisteröity. Pojat myydään yhdessä yht. 20 €

Wiviana de Lioncourt, black naaras
s. 24.1.2004
i: CV-03 Tel'Quessir Bananafly, black "patched"
e: Farrah de Lioncourt, burmese
kasv. Anna Takkinen

Wiivillä on aika paljon valkoista. Rekisteröity. Myydään yhdessä seuraavan kanssa:

Udine de Bayssy de Lioncourt, burmese naaras
s. 9.1.2004
i: Hickory de Lioncourt, burmese
e: Espresso, burmese
kasv. Anna Takkinen

Udine on rohkea ja määrätietoinen tytteli. Se kipaisee muutta mutkitta aina kyytiin. Udinella on vain puolikas häntä, mutta se ei hänen menoaan hidasta. Rekisteröity. Tytöt yhteensä 20 €

Geraldine de Lioncourt, burmese naaras
10 €
s. 18.4.2003
i: CV-03 Elysees Zelifiant, black
e: Espresso, burmese
kasv. Anna Takkinen

Geraldine on todella suuri, mutta hieman harmaan värinen naaras. Kerran saanut pennut, jotka tosin kuolivat. Mielummin lemmikiksi pennun kaveriksi, mutta voi yrittää kasvatukseenkin. Rekisteröity.

Anna Takkinen, 044-349 1604
l3haan00@students.oamk.fi (äl-kolme-hoo-aa-aa-än...)

eläinlääkäriasema

Kansankatu 47, 90100 OULU

Puh. (08) 8810800

Fax (08) 8810810

ELÄINLÄÄKÄRIT

KAISA WICKSTRÖM

ESA SOPPELA

SARI TOURU

ANNE KARTTIMO-MÄKYNEN

MINNA LIINAMAA

OUTI NIEMELÄ

VEERA VARO

Pieneläinsairauksien erikoistumisklinikka

- Uä-tutkimukset
- Leikkaukset
- Viralliset silmätutkimukset
- Viralliset polvilausunnot
- Hammashoidot
- Röntgentutkimukset
- Tatuoinnit ja mikrosirut
- Viralliset lonkkakuvaukset
- Keinosiemennykset

Ajanvaraukset

ma-pe klo 8.00 – 17.30

Muistoissamme

Istun arkkasi vieressä ilman
kyyneleiden virtaa
Laitan käteni poskellesi koskettaen
kuollutta pintaa
Sinä olet niin kaunis vaikkei silmäsi
enää loistakaan
Kaipaen sinua paljon vaikkei elämä
sitä sallisikaan

Suljen arkkasi kannen, jätän sinut
noutajasi huomaan
Poistun hiljaa ulos valuttaen jälkeeni
vihän voimaa
Kiroan käviset uskot, rukoilen nimiä
olemattomia
Etsin rajan reunaa, etsin voimia
kuolemattomia.
(Rautakello: Rankempi Ratkaisu)

Teitä molempia vallavasti kaivaten...
Liisa

" Surun kyynelten läpi
loistavat onnellisten päivien
kultaiset muistot "

Ihmemaan Murmeli "Minni"

Ik syyrialainenhamsteri
musta laikukas
s. 22.9.2002
k.14.3.2004

Minni oli minun ensimmäinen syrkki. Sen väri jäi oikeastaan ikuisiksi arvoitukseksi, papereissa lukee kuitenkin musta laikukas. Tämän syrkin kuvan olette ehkä nähneet ennenkin, se olikin vähän OSJH:n maskottina. Murmelia alkoi vaivaamaan mahaongelmat ja oli armeiliainta päästää tyttö kärsimyksistään.

Hyvästi pikku Murmeli!

-Elise

Aurelié de Lioncourt (Aura)

11.5.22-22.2.2004

Aura olit aurinkomme, päiviemme piristys.
Annoit meille onnenhetket, teit tarrassas sä
monet retket.

Sinua kaipaamaan jäivät:
Mervi, Varpu ja koko talon eläinväki

Gorbatsov

agouti uros

kasv. Balti Jaam Turg, Viro

s. kesäkuussa 2000

k. 4.5.2004

Gorbatsov oli yksi kilteimmistä gerbiileistä ikinä! Raisa Ojaniemi osti sen vuonna 2000 Tallinnasta ja minä ihastuin siihen kerran Raisalla kyläileessä. Minun oli saatava tämä ihana otus! Lopulta Raisa taipui ja myi Gorban minulle. Gorba sai kunnian olla kahden pentueen isä Elysees gerbolassa. Toivon kaikkien jälkeläisten elävän vähintään yhtä pitkään kuin tämä herra täällä maan päällä tallusteli.

Nyt on aika sanoa hyvästi

t. Elise

HAUKUN PAIKKA

LEMMIKKIEN OMA KAUPPA

MONIPUOLINEN LEMMIKKIELÄINTEN TARVIKE LIIKE

- KALOILLE : RUUAT JA TARVIKKEET SEKÄ KALAKAVERIT
- KOIRILLE : TARVIKKEET, HERKUT, RUUAT JNE...
- KISSOILLE : LELUT, RUUAT, HERKUT.....TARVIKKEET
- JYRSIJÖILLE: KAIKKEA MITÄ PIKKUKAVERIT TARVITSEVAT SEKÄ TODELLA HERKULLISTA HEINÄÄ.
- HEVOSILLE JA RATSASTAJILLE TARVIKKEISTA RUOKAAN
- LISKOILLE : KAVERIT JA HERKUT JNE...
- JA PALJON MUUTA

PAKASTEISTA LÖYDÄT KOTIMAISET LIHAT JA LUUT SEKÄ PALVATUT SYDÄMMET JA MAKSAT SEKÄ MM. RAAKAA MUNUAISTA

TULE JA TUTUSTU JA JOS SINULLA ON ILMOITUS ASIAA NIIN ILMOITUSTAULUMME ON KÄYTETTÄVISSÄSI, MYYTÄVÄÄ, ANNETTAVAA, OSTETTAVAA, VAIHDETTAVAA JNE.

ISOT PARKKITILAT AIVAN OVEN TUNTUMASSA JA KOIRILLE PARI ODOTUS HÄKKIÄ JOTEN KIPIN KAPIN RAAHEEN :)

LAUANTAISIN KOIRIEN NÄYTTELYHARJOITUKSET KLO: 12-13.00
HAUKUN PAIKAN TAKAPIHALLA.

SAMASSA TALOSSA HYVÄ GRILLI SYÖNNIN PAIKKA ISOT JA EDULLISET ANNOKSET JA VIIHTYISÄT SISÄTILAT.

HAUKUN PAIKKA
ISOHOLMINTIE 4
92130 RAAHE
08-222 443
F.08-222 445
Ma-pe 10.00-18.00
La 10.00-14.00
www.kotinet.com/haukunpaikka

Marsupalsta

Tervehdys taas kaikille. Marsuperheessäkin on tapahtunut. Lempi sai helmikuussa kaksospojat Pablon ja Pedron, jotka ovat jo lähteneet uuteen kotiin.

Uudet perheenjäsenet Usva ja Pipsa tulivat maaliskuussa, neidit ovat ihan rekisteröityjä teddyjä ja Olli (teddy-uros) tuli visiitille huhtikuussa ja niinpäs heinäkuussa on syntymässä ihania teddy-vauvoja. Yritimme Ollia ehdotella myös Lillukalle, mutta neiti kun on perinyt mummunsa tulisielun niin Olli ei saanut kuin hyvästi selkään, siis parit hampaanjäljet persauksiin ja muutamat karvatupot lähti samalla. Ja kun Ollista tuollainen tulinen tyttö on niin ihana, että pitää ihan kokoajan kiehnätä purisemassa ja saamassa selkään. Usva oli vähän mustasukkainen ja kävikin hellästi Ollia niskasta näykkäämässä, että minä olen täällä ja sun pitäis olla mun kaa silleen ja nyt ois oikee aikakin.

Vanhat muoritkin vaan porskuttaa. Iisi-muorikin täytti huhtikuun viimeinen päivä kunnioitettavat seitsemän vuotta. Huono näkö-, kuulo- ja hajuaisti sekä kutistuneet lihakset ja nivel tulehdukset eivät paljon menoa haittaa. Ellin kuusivuotis synttäreitä juhli taankin sitten elokuussa.

Pertin totuttelu liivivaljaisiin onkin aloitettava pikinmiten. Pääseepi herra sitten paremmin ulos hajuja ja makuja tutkimaan kesäaikana. Pertti vaan tuntuu kohta kasvavan hartioistaan ulos ao valjaista. Pitänee alkaa etsimään isompaa kokoa, ei kai se muu auta.

Marsupalstan oikeana aiheena on kasvit, eli mitä voi marsuille syöttää luonnosta ja mitä jättää maahan kasvamaan.

Marsuthan ovat kasvissyöjiä eivätkä kaipaa eläinkunnan evästä lainkaan. Monesti olen itsekin miettinyt, että mitä voin kerätä pelloilta ja mökin pihalta kesäherkuiksi kuikuille. Tutuimpia

ovat voikukka, siankärsämö, apila ja ratamot.

Voikukkaa esiintyy runsaasti ja jopa riesaksi asti. Voikukka on kokonaisuudessaan syötävää. Kukkaosaa on annettava varovasti, koska se saattaa aiheuttaa ripulia. Voikukka sisältää runsaasti A-, B-, ja C-vitamiineja. Loppukesästä kannattaa välttää suureksi kasvaneita voikukanlehtiä, koska eivät ole enää kovin hyvän makuisia. Lehtiä, joissa on ruskeita tai valkoisia läiskiä ei tule antaa marsuille lainkaan.

Siankärsämö on yleinen koko maassa. Kukat ovat valkoisia tai hennon vaaleanpunaisia.

Harmahtavat tai ruskeat kukinnot ovat jo kukkineet ja niiden teho on vähentynyt. Siankärsämön lehdet ovat syötäviä kuten myös kukinnot. Siankärsämö on ihon eritystä lisäävä, joten se saa ihon erittämään

enemmän varsinkin, jos iho on kuiva. Siankärsämö auttaa myös ihon ja limakalvojen tulehduksissa sekä lievissä virtsatietulehduksissa. Tiineyden aikana on siankärsämöä syytä välttää.

Apila on todellista herkkua marsuille. Kerää vain valkoapilaa, koska puna-apila saattaa aiheuttaa mm ripulia.

Apila on kokonaisuudessaan syötävää. Apilaa kannattaa antaa vain pieniä määriä kerrallaan.

Ratamot ovat myös herkkua marsuille. Ratamoja on montaa eri alalajia. Joillakin on leveämmät lehdet kuin toisilla ja joillakin on pidempi varsi. Ratamot sisältävät mm C-vitamiinia.

Pihatähtimö eli vesiheinä esiintyy yleisenä rikkaruohona hyvän maan kasvimaissa ja rehevillä niityillä. Se on mehevä kasvi, jolla on pienet valkoiset kukat. Pihatähtimö sisältää G-vitamiinia, hivenaineita, mineraaleja sekä flavonoideja. Vesiheinä on parhaimpia yrttejä ihon hoitoon ja kutinaan sekä ihottumiin ja haavoihin. Liian suuret määrät saattavat aiheuttaa ripulia.

Maitohorsma on yleinen koko maassa. Se on hyvin mieto ja sillä on vatsan toimintaa tasapainottavia vaikutuksia. Marsuille suositellaan annettavaksi maitohorsman lehtiä.

Kukkapenkistä voi marsuille syöttää kehäkukkaa, joka on antibioottinen kukka eli toimii

suoraan autotienpientareelta. Lisää herkuista voi lukea Henriette Kressin kirjoista Hanhikista kissanminttuun ja Mintusta voikukkaan.

Herkullista kesää....

-Sanna
040-513 3645

bakteereja ja viruksia vastaan. Lehdet ja kukat ovat syötäviä. Terälehdissä on paljon A- ja C-vitamiinia.

Muitakin herkkuja löytyy runsaasti, mutta tässä varmaankin yleisimmät herkut. Muistathan kerätä herkkuja vain puhtailta alueilta. Ei siis

Uusi tartuntauti löydetty

Kirj. Virpi Wallenius

Tiedemiehet ovat löytäneet uuden, todennäköisesti viruksen aiheuttaman taudin, jota esiintyy erityisesti jyrsijäihmisten keskuudessa. Tautia on ilmeisesti esiintynyt jo pitemmän aikaa, mutta se on tunnistettu vasta hiljattain. tauti on parhaillaan tarkempien tutkimusten kohteena. Tutkimukset rahoitetaan lahjoitusvaroin, joista suurin osa tulee sairastuneiden omaisilta, jotka ovat aiheestakin huolissaan rakkaidensa tulevaisuudesta.

Taudin nimi on **Acquired Obsessive Rodent Syndrome** eli **AORS**. Taudin suomenkielinen nimi on pakkomielteellinen omainen jyrsijäoireyhtymä.

Ensin AORS:n uskottiin olevan psykologinen häiriötila, mutta tutkijoiden sairastuttua AORSiin huomattiin kyseessä olevan tartuntatauti. Oireina havaittiin mm. äkillistä jyrsijänäyttelyaktiivisuutta, joka pahimmillaan hidasti tutkimusten etenemistä. Tutkimusta jatkoi kansainvälinen epidemiologiryhmä, joka on nyt tunnistanut tämän vaikean sairauden neljä astetta. Jokaisella asteella on omat oireensa, joiden mukaan sairastuneet jaetaan tilansa vakavuuden mukaisesti luokkiin. Näiden neljän asteen oireet ovat seuraavat.

I ASTE: ensioireet

1. Sairastuneen todellisuudentaju kärsii ja hän on sitä mieltä, että kaikki 300km:n säteellä olevat jyrsijänäyttelyt ovat lähellä.
2. Sairastuneen ajantaju hämärtyy ja hän näyttää todella nauttivan heräämisestä ja jyrsijöiden pakkaamisesta klo: 5.00 aamulla.
3. Potilaan käsitys omasta identiteetistä on häilyvä ja hän on silminnähden onnellinen uhratessaan jyrsijänhoitoon useita tunteja päivässä unohtaen täysin omat tarpeensa.
4. Potilas saattaa olla harhainen ja väittää kivenkovaan olevansa säästeliäs, kun näyttelykulut jäävät alle 340euroa vuodessa; järkipuhetta potilas ei joko kuuntele tai ymmärrä.

5. Potilas kärsii muistihäiriöistä, eikä enää muista aikaa, jolloin saattoi lähteä lomalle tai mökille ilman, että tarvitsisi hankkia pet-sitteri(=aikaa, jolloin hänellä oli vain pari jyrtsijää).

Taudin ensioireista kärsivän potilaan elämä voi olla vielä melko normaalia. Mikäli hoito aloitetaan pikaisesti ja tartunnan saanut eristetään tartuntalähteestä(jyrtsijöistä, jyrtsijähmisistä, eläinkaupoista ja jyrtsijöitä tarjoavista lehtimainoksista) voi jopa olla mahdollista palauttaa potilas karanteenin jälkeen normaalielämään. Hoitamattomana ensimmäisen vaiheen AORS etenee yleensä toiseen vaiheeseen.

II ASTE. tauti kroonistuu

1. Potilas ratkaisee perheen auton mallin sen mukaan, kuinka monta jyrtsijän näyttelyboksia sinne mahtuu

2. Potilas kiinnittää uutta asuntoa valittaessa huomiota vain siihen, millaiset jyrtsijätilat asuntoon on järjestettävissä.

3. Potilas menettää suhteellisuudentajunsa ja on kroonisessa rahapulassa ja usein jopa ylivelkaantunut, sillä kaikki hänelle luotetut rahat katoavat näyttelymaksuihin, uusiin eläimiin ja hähkeihin; potilas saattaa myös taantua vaihtotalouden ajalle suorittaen esim. eläinruokaostoksensa vaihtamalla ruuan esim. jyrtsijöiden poikasiin.

5. Perheen on vaihdettava autoa vuosittain, sillä pelkistä näyttelymatkoista kertyy vuodessa yli 100 000 km.

6. Potilas muuttuu sisäänpäin kääntyneeksi eivätkä ihmiset enää juuri kiinnosta häntä - jopa hänen valokuva-albumeissaan on enemmän kuvia jyrtsijöistä kuin ihmisistä(kun kuvassa on ihmisiä, johtuu se yleensä siitä, että kuvassa oleva henkilö on kävellyt kameran eteen potilaan yrittäessä kuvata ulkoilevaa jyrtsijää).

7. Tauti aiheuttaa riippuvuutta ja mikäli potilaan annetaan suunnitella HAUSKA kesälomamatka, se tarkoittaa sitä, että matkalla käydään niin monessa jyrtsijän näyttelyssä kuin suinkin ehditään, että potilas saa säännöllisen jyrtsijäannoksensa myös loman aikana.

8. Potilaan verbaaliset ja sosiaaliset kyvyt heikkenevät kunnes potilas on lähes kykenemätön keskustelemaan mistään muusta kuin jyrtsijöistä.

9. Myös vuosittainen asunnonvaihto saattaa tulla välttämättömäksi potilaan lemmikkien jyrtsijä entisen asunnon asumiskelvottomaksi tai jyrtsijäpopulaation kasvettua liian suureksi entiseen asuntoon(-> potilaan avaruudellinen hahmotuskyky hämärtyy eli potilas ei ymmärrä, ettei 300:aa jyrtsijää saa mahtumaan yhteen huoneeseen).

10. Potilas ei enää kykene hahmottamaan ympäristöään ja saattaa esim. väittää täysin vakavissaan, että LVI-liikkeessä tarjouksessa olevat ilmastointiputket ovatkin oikeasti jyrtsijöiden tunneleita(potilas voi esittää samankaltaisia väitteitä lähes mistä vain vauvanruuista ripsikampoihin ja aromalamppuihin ... häiriintynyt potilas näkee niissä poikasruokaa, jyrtsijän näyttelyvalmistusvälineitä ja käteviä pesäruokakuppiyhdistelmiä jne..)

Tutkimukset ovat todistaneet, että AORS harvoin etenee toista vaihetta pidemmälle. Vaikka toinen vaihe onkin jossain määrin jo invalidisoiva ja vaikeuttaa potilaan normaalielämää huomattavasti, tulevat toisen vaiheen potilaat yleensä toimeen sukulaistensa, perheensä ja edistyneen avohoidon avulla. perheen rahavarojen käyttöön ei toisen vaiheen potilaan saa missään nimessä antaa osallistua! Toinen vaihe on krooninen, eikä ole parannettavissa vaikka oireilua voikin jossain määrin hallita.

III ASTE: tauti on parantumaton

1. Potilaan arkirutiinit kärsivät ja hän saattaa esim. herätä aamulla ja huomata laittaneensa lapset hähkeihin ja jyrtsijä pinnasänkyyn edellisenä iltana.

2. Potilaan amnesia(=muistinmenetys) syvenee ja muodostuu valikoivaksi ja hän saattaa ihmetellä keitä hänen talouksessaan asuvat muut henkilöt ovat, vaikka muistaakin vaivatta kaikkien jyrtsijöidensä sukutaulut ja näyttelysaavutukset.

3. Potilas kärsii aivohalvausta muistuttavasta tilasta -> hänen sanavarastonsa supistuu ja

käytettävät sanat esiintyvät usein lyhennettyinä tehden kanssakäymisen muiden ihmisten kanssa lähes mahdottomaksi (useimmiten toistuvat termit ROP, VSP, SERT, KUMA, BIS ja TS; tiedemiehet eivät ole kyenneet selvittämään lyhenteisiin liittyvää asiayhteyttä).

4. Potilas kärsii erikoisista aggressioista; hän saattaa esim. kiivastua naapurille, joka väittää, että potilaan jyrssiöitä kiusaavat lapset ovat potilaan omia jälkeläisiä; hän saattaa raivostua myös kuullessaan jonkun väittävän kania jyrssiöksi tai huomattessaan, että ristisanatehtävään tulee vihjesanan "vastenmielinen eläin" kohdalle rotta.

5. Potilaan todellisuudentaju romahtaa; hän saattaa ihmetellä, mikseivät lapset koskaan rummuta jaloillaan, kuikuta salaattipussia avattaessa tai ryntää hänen luokseen, kun niille tarjoaa auringonkukansiemeniä.

6. Potilas kehittää kleptomaneisia(=varasteluun taipuvaisia)piirteitä ja saattaa käyttää esim. lapsilisät ja lasten opintoihin tai lomamatkaan varatut rahat näyttelymatkoihin.

7. Potilas muuttuu vastuuntunnottomaksi ja voi vaikka lähteä Hollantiin tvst. ostelemaan suuria määriä eläimiä, vaikka tietääkin, että kotona odottaa iso pino maksettavia laskuja, ja puhelin ja sähkö on jo katkaistu maksamattomien laskujen takia(laskuihin varatut rahat ovat menneet uusien häkkien ostoon).

8. Jos potilasta pyydetään valitsemaan jyrssiöiden ja perheensä välillä, hän valitsee jyrssiönsä ja sopertelee jotain käsittämätöntä siitä, että jyrssiöt ovat ihmistä luotettavampia ja uskollisempia.

9. Potilas vieraantuu lähimmäisistään ja viettää niin paljon aikaa näyttelymatkoilla, että unohtaa kotiosoitteensa.

Tällä hetkellä suurin osa kolmannen asteen potilaista on tieteen palveluksessa. Heitä pidetään eristettyinä ja he ovat jatkuvan tutkimuksen kohteina. Eristysoaston tilanne on varsin murheellinen: aiemmin normaalia ja onnellista elämää viettäneet ihmisrauniot rummuttelevat sormillaan pöydän pintaa ja tekevät käsillään boksien avaamista ja sulkemista muistuttavia pakkoliikkeitä. Tutkijat ovat myös havainneet, että jotkut sanat ja

sanayhdistelmät saavat aikaan hallitsemattomia pakkoliikesarjoja. Voimakkaimmin vaikuttaa sanayhdistelmät "grand gala". Syytä tähän ei tiedetä. Valitettavasti kolmannen asteen potilailla ei näytä olevan paljonkaan toivoa toipumisesta, mutta aika ja tutkimusten eteneminen saattavat tuoda lisätoivoa myös niille, joiden sairaus on edennyt jo näinkin pitkälle.

IV ASTE: terminaalivaihe

1. Potilas sulloo ruokaa poskiinsa ja tekee kellariin pesää repimistään talvivaatteista; pesää lähestyessä potilas rummuttaa raivokkaasti jaloillaan.

2. Tullessaan raskaaksi potilas tulee rauhattomaksi ja alkaa kolmen viikon kuluttua ihmetellä mikseivät poikaset jo synny.

3. Potilas värjää talven tullen hiuksensa vaaleiksi ja nukkuu normaalia enemmän; ennen talvea hän lihoo lyhyessä ajassa kohtuuttoman paljon.

4. Jonain päivänä potilas vain katoaa jättäen kellarissa olevan pesänsä tyhjiilleen; potilas löytyy yleensä vuosia myöhemmin jostain syrjäisestä maailmankolkasta hamstraamasta jyviä maanalaiseen käytäväverkostoonsa ja hoivaamasta lervattomia poikasiaan, käytäviä lähestyessä potilas päästää kirshahtelevia ääniä ja puree avuntuojaa sormeen (pahimmassa tapauksessa potilas yrittää kuljettaa poikasiaan turvaan poskipusseissaan tai syö ne).

Terminaalivaiheeseen tauti etenee äärimmäisen harvoin. Terminaalivaiheessa oleva potilas on täysin kadottanut käsityksensä itsestään ihmisenä, eikä muista mitään entisestä elämästään ihmisten parissa. Potilas saattaa käyttäytyä pelokkaasti tai puolustaa itseään ihmisiltä. Terminaalivaiheen potilas kesyyntyy kuitenkin yleensä melko helposti ja oikealla ruokinnalla ja hoidolla siitä voi saada erinomaisen lemmikin ja se saattaa jopa oppia tunnistamaan nimensä ja tekemään helppoja temppuja. Opetuksessa kannattaa tutkimusten mukaan käyttää makupaloja. Terminaalipotilaita käytetään harvakseltaan myös laboratorioiden koe-eläiminä. Terminaalipotilas ei ole kuntoutettavissa.

AORS on eläinystävien keskuudessa kauhua herättävä uusi sairaus. Tutkijat työskentelevät

kellon ympäri yrittäessään löytää hoitokeinoja tälle vaivihkaa alkavalle sairaudelle. Parhaillaan he yrittävät eristää taudinaiheuttajaa ja uskovat pystyvänsä tulevaisuudessa kehittämään AORS-rokotteen, joka annettaisiin yhdessä poliorokotteen kanssa. Myös avohoitoa ja psykiatrista hoitoa kehitetään jatkuvasti.

Kiinnostusta tutkijoissa on herättänyt myös se, että altistuminen varhaisessa iässä näyttää aiheuttavan immuniteettia. Tätä mekanismia tutkitaan kuumeisesti ja siitä uskotaan löytyvän ratkaisu rokotteen kehittämiseen. Lisäksi tutkimuksissa on käynyt ilmi, että AORS-potilailla on perheenjäseniä ja tuttuja, joilla tautia ei ole havaittu. Tämä antaa syytä olettaa, että taudin puhkeamiseen vaikuttavat myös joko ympäristötekijät, geneettinen perimä tai jopa ikä. voi olla myös mahdollista, että potilaan perheenjäsenet eivät ole sairauden muistia heikentävien ominaisuuksien vuoksi olleet

sairastuneen kanssa riittävän läheisissä tekemisissä saadakseen tartunnan. Asiaa tutkitaan parhaillaan.

Kunnes tehokas hoitomuoto saadaan kehitettyä, on varmintä pysytellä kaukana tartunnan saaneista ja välttää mahdollisia taudinkantajia(jyrsijät ja niiden omistajat). Turvallisuuden takaamiseksi kannattaa myös poistua paikkakunnalta siellä pidettävien jyrsijänäyttelyiden ajaksi. Eläinkaupoissa ei kannata käydä. mikäli yllättäen joudut tekemisiin AORS-potilaan kanssa poistu paikalta mahdollisimman nopeasti. (se voi olla vaikeaa, sillä AORS-potilailla on tapana ripustautua ja alkaa selittää asioita käsittämättömällä lyhennekielellään). Jälkeen päin on syytä peseytyä antibakteerisella saippualla. Palaamme asiaan tutkimusten valmistuttua. :)

Gerbiilipalsta

Kevät tulee ennätysaikaisin ja ulkona alkaa jo todenteolla vihertää. Kevään gerbiilipalstalla esitellään värit rust point, orange point ja silver point. Kaikki ovat E-lokuksen e'f geenimuunnoksen aiheuttamia värejä. Harrastajaesittelyssä on Tynin Saana ja hänen gerbiilinsä.

Rust point (aa / A P- G- CC e'f e'f)

Väriin tulee olla mahdollisimman rikas oranssi karvan tyvestä ja kärjestä luonnon valkoinen. Väri antaa selvästi kimomaisen vaikutelman. Silmät ovat mustat, kynnet tummat tai neutraalit, viikset ovat vaaleat. Pointtien tulee olla oranssit, joissa sinertävä vivahde (pointtien iho on tumma, joka kuultaa karvan läpi).

Suurin ongelma rust pointilla on liian nopea vaaleneminen (vrt. muihin pointillisiin, jotka tummenevat iän myötä). Jalostuksessa pitäisi pyrkiä käyttämään sellaisia yksilöitä, jotka ovat vaalentuneet hitaammin. Myös väriin kirkkauteen tulee kiinnittää huomiota, sillä jotkut ovat vain hailakan ruskeita, kun taas toiset ovat kirkkaan ruskean oransseja. Virhe on myös, jos karvan pään valkoinen tippi on liian kellertävä, jolloin väriero pohjakarvan ja karvan kärjen välillä on liian pieni ja kimomainen vaikutelma jää heikoksi. Tämä ei tarkoita, että gerbiili olisi liian vaalea, vaan väri voi säilyttään ja tummuudeltaan olla hyvä, mutta karvan pää on vain liian kellertävä. Väriin vaalenemisen jälkeen suurin ongelma on pointit, jotka usein varsinkin tassuissa jää liian olemattomiksi. Joskus tosin liian vaalean rust pointin pointit näyttävät hyviltä, kun ne erottuvat paremmin.

Rust pointin pentukarva on oranssi, melko lähellä honey foxin väriä, mutta mielellään tiettenkin oranssilla vatsallakin eli vatsalinjaa ei rust pointilta saa löytyä. Pentukarva vaihtuu noin 8 viikkoisena aikuisen karvaan, joka tosin on yleensä erittäin kirkas ja tumma ja vaalenee iän myötä usein niinkin paljon, että parivuotiaalla rust pointilla ei juurikaan ole enää perusvärissä karvan juuressa oranssia, vaan väriä on enää kuonossa, korvissa ja hännässä. Rust pointin väriin ei lämpötila vaikuta (kuten viime lehdessä esitellyillä burmesella, siamesella ja dtw:llä), vaikka väri kuuluu pointillisiin.

Rust point voi olla geneettisesti AA, Aa tai aa eli joko valkovatsainen tai mustansarjalainen. Päälepäin tämän ajatellaan näkyvän siten,

että A- geeneillä varustetulla rust pointilla on vaaleammat tassu pointit (koska se on valkovatsainen silloin), mutta aina tämäkään ei pidä paikkaansa. Burmese tai himalaya geeniä ei rust pointilla saa olla, koska se vaalentaa väriä huomattavasti. Aikuinen rust point, jolla on esim. burmese geeni, on perusväriltään lähes valkoinen. Tällainen rust point on jo pentunakin vaaleampi, kuin rust point, jolla ei ole C-lokuksessa c'b tai c'h geeniä.

Rust pointia voi kasvattaa yhdessä blackin kanssa, jolloin tietysti käytettävän blackin on oltava mahdollisimman syvän musta. Orange pointin käytöllä ei ole huomattu olevan negatiivista vaikutusta rust pointin väriin, mutta silver point saattaa vaalentaa perusväriä.

Geneettisesti puhdas rust point on siis aa PP GG CC e'f e'f, mutta yhtäläillä se voi olla myös A PP GG CC e'f e'f. C-lokuksessa ei tule olla c'b tai c'h geenejä (C c'b tai C c'h). Alleelien p ja g ei ole huomattu heterotsygoottina aiheuttavan värissä virheitä. Kuvio ei sovi rust point väriin, sillä se ei näy kuin pentukarvassa ja vaalentaa perusvärin siten, että väriä jää vain häntään, korviin ja yleensä myös kuonoon.

Orange point (aa / A- pp G- CC e'f e'f)

Väriin tulee olla rust pointin tapaan kimomainen, mutta hieman heleämpi eli pohjakarva ja pointit ovat kirkkaan appelsiinin väriset. Silmät ovat rubiininpunaiset, kynnet ovat neutraalin väriset ja viikset vaaleat.

Orange point poikkeaa geneettisesti rust pointista ainoastaan punasilmäisyyden osalta. Lisäksi rust pointia ja orange pointia kasvatetaan hyvin paljon yhdessä. Näin ollen näillä väreillä on samoja ongelmia väriin suhteen. Eli yleisimmät virheet ovat liian vaalea perusväri ja pointit, liian nopea vaaleneminen ja kellertävä karvan kärki.

Orange pointin pentuväri on vaaleahko oranssi. Kyljet saattavat olla jo hieman

vaaleammat pienestä pitäen. Noin kahdeksanviikkoisena pentukarva alkaa vaihtua ja vaaleampaa karvaa puskee ensin kyljistä ja vähitellen selän kautta peppuun ja päähän. Reilun parinkuukauden iässä pentukarva alkaa olla vaihtunut kokonaan aikuiskarvaan. Kuten rust pointillakin, myös orange pointin väri vaalenee iän myötä ja ensimmäinen aikuiskarva pentukarvan vaihdon jälkeen on upean värinen.

Orange pointin apuväriksi suositellaan lilacia. Myös rust point on suosittu apuväri. Silver point ei käy, sillä silloin on mahdollisuus saada jossain vaiheessa ”punasilmäisiä silver pointeja”, jotka muistuttavat REWiä. Kasvatuksessa tulee välttää C-lokukseen muunnoksia (c^h ja c^b).

Geneettisesti puhdas orange point on aa pp GG CC e^f e^f, mutta samaan väriin päästään myös seuraavalla geenikombinaatioilla: Aa/AA pp GG CC e^f e^f.

Silver point (aa / A- P- gg CC e^f e^f)

Silver pointin tulisi olla kauttaaltaan luonnon valkoinen, värin pointillisuus tulee esille ainoastaan ääriosien tummemman ihon vuoksi. Aikaisemmin ihanteena oli kuonon, korvien ja hännän hopeanharmaa väritys. Nykyisin sitä ei enää rotumääritelmässä mainita. Silver pointilla on mustat silmät ja vaaleat kynnet sekä viikset.

Yleisimpiä virheitä on hankala luetella värin harvinaisuuden vuoksi, lisäksi vaaleissa väreissä on harvemmin vakavia virheitä. Kuitenkin vastaan on tullut näyttelyissä silver pointeja tai silver pointteina esitetyjä gerbiileitä, joilla on ollut valkoinen pohjakarva ja rusehtava häntä. Etenkin rusehtava häntä viittaa johonkin muuhun ”sötkötykseen” kuin puhtaaseen silver pointiin.

Silver point pennulla on ennen pentukarvan vaihtoa vaalean kerman värinen karva ja pointtien iho kuulua tummana läpi. Aivan samoin kuin kaksi edellistäkin väriä, alkaa silver pointilla vaihtua turkki noin kahdeksan viikon iässä luonnonvalkoiseksi.

Silver pointia kannattaa kasvattaa slaten ja rust pointin kanssa, ainakin niin pitkään, että kantaa saadaan hieman elvytettyä. Tällä hetkellä silver pointin kehittämiseen

kannattaa käyttää nimenomaan slate - rust point yhdistelmiä. Näiden jälkeläiset ovat aluksi blackia ja mahdollisesti jopa slatea ja riippuen rust pointin geeneistä, myös agouti (/grey agouti) on todennäköinen. Näiden yhdistelmistä saadaan sitten lopulta silver pointia.

Geneettisesti puhdas silver point on aa PP gg CC e^f e^f, voi olla myös A- PP gg CC e^f e^f. Burmese ja himalaja-geenejä kannattaa välttää aivan samoin kuin rust pointin ja orange pointinkin kohdalla, johtuen niiden vaalentavasta vaikutuksesta. Myöskin punasilmäisiä värejä kannattaa välttää, ettei tuloksena olisi punasilmäisiä silver pointeja.

Yleisesti

Kaikki tässä lehdessä esitetyt värit tulee pitää kaukana toisen E lokuksessa esiintyvän muunnoksen e aiheuttamista väreistä. Näitä värejä ovat honey fox, polar fox, yellow fox, nutmeg, silver nutmeg ja yellow nutmeg (cp nutmeg). Esimerkiksi kun yhdistetään honey fox ja rust point, saadaan niin kutsuttu honey fox ”point”, joka ei ole minkään värimääritelmän mukainen eikä sitä voi käyttää kummankaan jalostukseen.

Tulipa tuossa yksi toinenkin asia mieleen... Eipäs palstanpitäjille tullut koskaan mieleen, että wordilla voi helposti ilmoittaa geenit esim. e^f tai c^b, kuten niiden kirjoitusasu oikeaoppisesti on. Syitä tähän on kaksi; ensimmäinen on se, että monessa paikassa on mahdotonta kirjoittaa yläindeksiä (josta on sitten jäänyt tapa kirjoittaa geenit heittomerkin avulla), ja toiseksi pelkäämme ettei nämä esimerkit näkyisi tässäkin lehdessä. Katsotaanpa millainen on painotulos ja pohdimme sen jälkeen uudelleen niiden käyttöä. ☺

Saana Tyni kertoo itsestään ja gerbiileistään:

Minut haastettiin kertomaan itsestäni ja gerbuistani. Ensin esittelen vaikka itseni eli olen pian 16 vuotta täyttävä Saana Tyni Taivalkoskelta. Harrastan mm. eläimiä (jyrsijät, silloin tällöin hepat), lenkkeilyä ja kuoroa. Lisäksi olen OSJH:n jäsen (vuodesta -98) sekä SGY:n jäsen (v. -02).

Jyrsijäinnostukseni lähti aikoinaan Holmströmin Alinan (ent. My Little -

kasvattaja) pitämästä jysijäkerhosta, jota toista vuotta käydessäni hommasin itselle ensimmäiset jysijät, gerbiilit My Little Alessandron (mm. 2 x sert) ja Elysees Bacchuksen (mm. 1 x sert). Ei kauaakaan kulunut, kun oli jo saatava kolmas gerbu. ☺ Siitä kaikki sitten lähtikin.

Kasvatus tuli kuvioihin vuonna -01. Aloittelin kasvatus ensi Alina "turvanani". Alina kuitenkin muutti pian opiskelemaan, joten jäin "yksiin" kasvattamaan gerbuja silloisissa väreissä grey agouti ja agouti. Kasvattajanimi on kaukainen unelmani, ensi käyn ainakin pet-tuomariharjoittelut ja lukion loppuun... Saa nyt nähdä.

Aikuisia gerboja ei tällä hetkellä ole paljon, sillä niitä on vasta lähtenyt lemmikiksi uusiin koteihin. Kasvatukseen kelpoja gerbuja on agoutia ja argentea, ne kun ovat 2 pääväriäni. Muita omistamiani eläimiä on 4 undulaattia, 2 hamsteria, 2 marsua, akaattikotilo sekä akvaario, joka tosin on tyhjillään... ;)

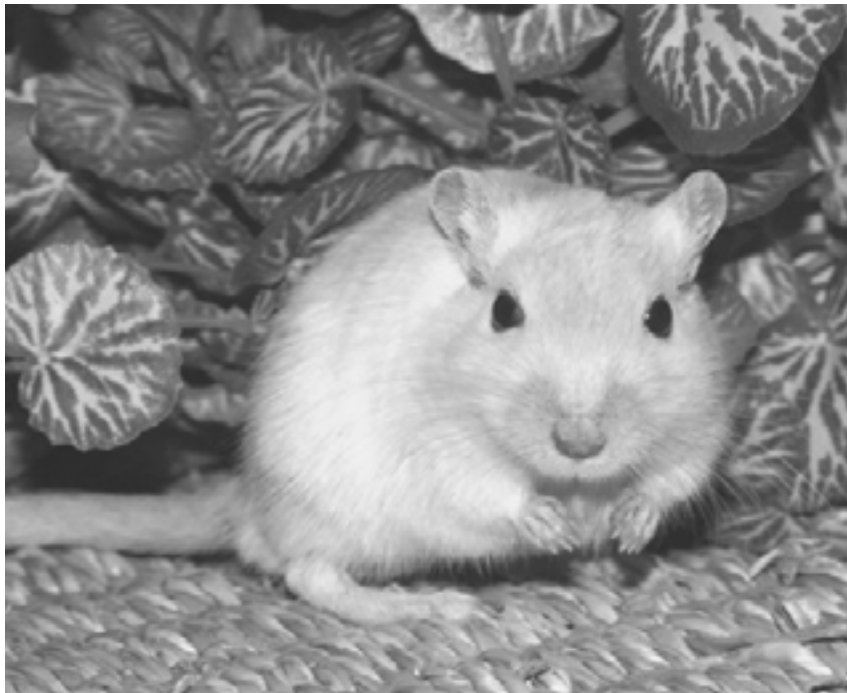
Syksyllä alkava lukio syö paljon aikaani, mutta pentuja putkahtelee kaikesta huolimatta silloin tällöin, kannattaa kysellä!

t. Saana Tyni, e-mail:
saana.tyni@koulu.taivalkoski.fi

Seuraavassa lehdessä tutustumme virallisessa luokassa värisarjaan "muut muunnokset" kuuluviin väreihin, joita ovat standardivärit nutmeg ja silver nutmeg, sekä koe-standardiväri yellow nutmeg. Yellow nutmeg tosin on vasta rantautumassa Suomeen ja sen värimääritelmä on vielä hakusessa, mutta nutmeg ja silver nutmeg ovat jo yleisempiä ja vieläpä melko suosittuja värejä. Seuraavaan lehteen haastamme itsestään kertomaan sellaiset harrastajat, joilla on jokin "muut muunnokset" värisarjaan kuuluva gerbiili. Myöskin gerbiilien kesälomakertomukset ovat tervetulleita.

Kesän tuoksua ja linnunlaulua toivottaa: Anna ja Elise

Anna: l3haan00@students.oamk.fi | www.gerbiili.has.it
Elise: elyseegerbils@yahoo.com | www.elysees.rules.it

Joaquin de Lioncourt, rust point uros, kuva Anna Takkinen

Hamsteripalsta

Terve taas! Helmikuun hamsteripalstalla käsiteltiin hamsterin ruokavaliota, ja luonnollinen jatke tasapainoiselle ruokinnalle onkin sitten reipas liikunta. Tiesittekö, että luonnonvaraiset aavikoilla asustavat hamsterit juoksevat öisillä ravinnonhankintareissuillaan kymmeniä kilometrejä?! Häkissä tai terraariossa ihmisen hoidossa elävän hamsterin ei tarvitse ruokansa eteen kovinkaan paljon ponnistella, mutta pysyäkseen kunnossa hamsterin tulee liikkua säännöllisesti ja monipuolisesti.

Luonnollisin mahdollinen keino hamsterille riittävän liikunnan turvaamiseksi on tietysti vapaana juoksuttaminen. Juoksuttamisen tulee tapahtua huonetilassa, joka on tehty "hamsterivarmaksi", eli siellä ei ole sähköjohtoja eikä muita vaarallisia tai omistajalle arvokkaita esineitä hamsterin ulottuvilla. Kaikki mahdolliset karkureitit, toisin sanoen pienimmätkin raot ja kolot on tukittava, ja kaikista varotoimista huolimatta hamsteria ei kannata jättää ainakaan pitkäksi aikaa omiin oloihinsa touhuamaan, vaan sitä on syytä valvoa tarkkaan. Muista myös varoa, ettei vapaana oleva hamsteri jää ihmisten jalkoihin, litistyy ovien väliin tms., ja muut lemmikkieläimet on muistettava pitää hamsterista loitolla. Yksi vaihtoehto juoksuttamiseen on juoksupallo, jonka sisällä hamsteri on yleensä paremmin suojassa ulkomaailman vaaroilta. Pallossa juoksevaa hamsteriakin kannattaa silti valvoa, koska pallo voi aueta, jäädä jumiin tai ajautua hamsterille vaarallisiin paikkoihin.

Kesän tullen omistajalle voi tulla myös kiusaus "ulkoiluttaa" hamsteria. Ulkoilu on hamsterille kuitenkin niin riskialtista, ja hamsterille siitä koitua hyöty ja ilo vastaavasti sen verran vähäistä, ettei hamsterin ulosvienti yleensä ole järkevää. Ulkona vaarana on mm. vilustuminen ja petoeläimet, ja suoralle auringonvalolle altistuminen voi johtaa jopa lämpöhalvaukseen ja hamsterin kuolemaan. Hamsteri on tunnetusti myös aika poika (tai tyttö:) karkaamaan, minkä takia on sekä omistajalle että hamsterille itselleen huolettomampaa, että hamsteri pysyy sisätiloissa. Toki omistaja voi silti tuoda kesän riemua hamsterillekin tuliaisiksi omilta ulkoilureissuiltaan: puhtaita ja vaarattomaksi tunnettuja kasveja, oksia, käpyjä, kiviä jne. Ulkoiluttamisen yhteydessä on sanottava sananen myös joissakin eläinkaupoissa myytävistä "hamsterivaljaista": Älkää turhaan tuhlatko niihin rahojanne –

hamsteria ei käytännössä voi taluttaa valjaissa ilman kuristumisvaaraa. Hamsteri on myös yleensä sen verran ketterä ja notkea, etteivät sitä muutamat narunpätkät pitkään pidättele, joten lemmikki voi olla alta aikayksikön vapaana vilistämässä karkuun!

Vaikka hamsu saisikin tunnin - pari illassa juoksennella lattialla, on sille annettava liikkumiseen houkuttelevia virikkeitä myös kotiin, eli häkkiin tai terraarioon. Juoksupyörä on ehkä yleisin ja tunnetuin hamsterin kuntoiluväline, ja pyörässä juostessa hamsterin lihaksisto vahvistuukin tasapainoisesti. Juoksupyörän on mielellään oltava ns. umpinainen, eli pyörän pintojen välissä ei saisi olla aukkoja, johon hamsun jalka voi lipsahtaa. Jos hamsterisi pyörässä on "avoväli", voi pyörän turvallisuutta parantaa pujottelemalla pintojen väleihin esimerkiksi kartonginpalan tai vahvan kangassuikaleen. Kokemuksen ja kokeilujen myötä olen itse havainnut hamsulle turvallisimmaksi ja mieluisimmaksi pyörävaihtoehdoksi seinään tai telineeseen kiinnitettävän, toiselta puolelta kokonaan umpinaisen pyörän, joka on yleensä valmistettu muovista. Näitä saa esim. Rollymerkkisinä useimmista eläinkaupoista.

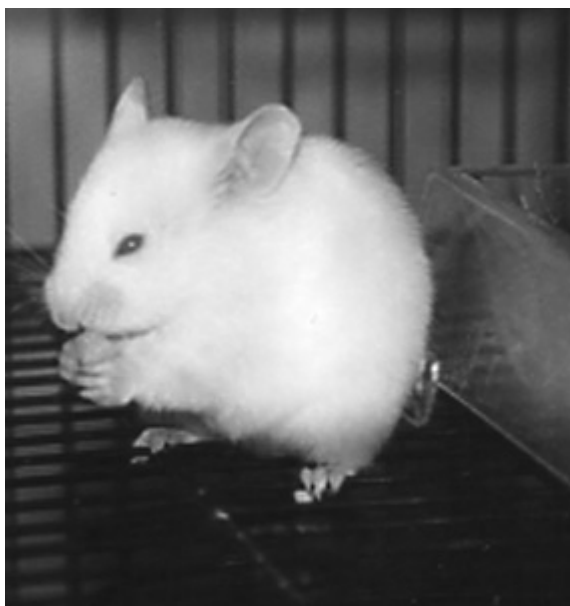
Kaikki hamsterit eivät välttämättä kovasti pyöräilystä välitä, ja joskus kuuleekin hamsuista, jotka käyttävät juoksupyörää lähinnä vessana tai keinutuolina. :) Ennen kuin tuomitset hamsteriasi laiskamadoksi, kannattaa kuitenkin tarkistaa, että pyörä varmasti toimii – juoksemattomuudelle löytyy nimittäin joskus yllättäviäkin syitä. Käytön kannalta tärkeimpiä seikkoja juoksupyörässä ovat pyörän koko ja sijoittaminen. Juoksupyörän tulisi olla niin suuri, että hamsteri mahtuu juoksemaan siinä selkään suorana. Häkkien mukana kaupoissa myytävät juoksupyörät ovatkin usein aikuiselle syyrialaiselle liian pieniä, joten jo ostovaiheessa kannattaa kysyä, voisiko pyörän kenties pienellä välirahalla vaihtaa heti

suurempaan. Pyörä tulisi sijoittaa häkkiin niin, että se pääsee vapaasti rullaamaan hankaamatta pohjaan tai laitoihin – kaikkihan me tiedämme, ettei jarrut päällä pyöräily ole pitemmän päälle kovin miellyttävää. :) Kitisevän pyörän keskiötä voi rasvata esim. ruokaöljyllä, joka samalla antaa luistoa pyörälle ja vauhti sen kun kiihtyy!

Juoksupyöräkään ei silti saisi olla hamsterin ainoa urheiluväline, sillä pyörässä juoksemisesta voi tulla pakonomainen tapa, jos tarjolla ei ole mitään muuta virikettä. Mielikuvitusta käyttämällä hamsterille voi tehdä monenlaisia kiipeilytelineitä ja kaivelupaikkoja; suosittuja leuanveto- ja jumppavälineitä ovat meillä mm. puun oksat ja kangassuikaleista tehdyt riippukeinut. Kiipeilymahdollisuuksia suunniteltaessa kannattaa huolehtia, ettei hamsteri pääse missään tilanteessa tipahtamaan kovin korkealta, eli rimpuilupaikat saavat olla vain muutaman kymmenen sentin korkeudella.

Tässäpä tärkeimmät tältä erää. Seuraavia hamsupalstoja silmällä pitäen toivoisinkin sitten teiltä juttuideoita: kysymyksiä, kertomuksia, kuvia – mitä vain! Koko kaunis kesä on aikaa lähetellä. :)

terveisin *Sini*

Arctican Elokuu, om. Paula Viippola

Ei näin...

...vaan näin.

Sini Niemisalo, Arctican-hamsterikasvatus
Hillakuja 6, 90460 OULUNSALO
sininiemisalo@hotmail.com
puh. 040 537 3151

Kasvattajalista

Hamsterit:

Arctican

Syyrialaiset hamsterit (pk, lk, rex, satiini, hopeanharmaa, luonnonvalkoinen, ms. valkoinen, hopeasoopeli, soopeli). Sini Niemisalo, Hillakuja 6, 90460 Oulunsalo, p. 040-537 3151, sininiemisalo@hotmail.com <http://arctican.cjb.net/>

Aron

Syyrialaiset hamsterit (pk + lk, luonnonvalkoinen, hopeanharmaa) Anu Ronkainen, Yliopistonkatu 1 B 414, 90570 Oulu. Puh. 040-571 0574 e-mail: anuliisa@mail.student oulu.fi

Hazard's

Venäjänkääpiöhamsterit talvikko (normaali, safiiri, helmi) Kati Heinonen, Pesätie 4 B 27, 90420 Oulu, p. 044-325 3284, hazards@luukku.com <http://hazardshamsters.tripod.com/>

Pikkumökin

Venäjänkääpiöhamsterit talvikko (norm, safiiri, helmi) ja syyrialaiset hamsterit (luonnonvalkoinen, mustasuklaa, satiini, PK+LK). Terttu Rousu, Pikkumökintie 12, li, p. 040-7317325 tai 08-817 3134

Sateenkaaren

Syyrialaiset hamsterit (PK+PK rex, LK, creme, luonnonvalkoinen). Satu Linja, Riisikuja 9 B, 90460 Oulunsalo, p. 044-378 9957, sateenkaaren@jippii.fi <http://www.geocities.com/sateenkaaren/sateenkaaren.html>

Gerbiilit:

de Lioncourt

Gerbiilit (burmese, black, rust point, myös kuviollisena) Anna Takkinen, Puohitie 3 D 34, 90240 Oulu, p. 044-349 1604, gerbiili@has.it www.gerbiili.has.it

Elysees

Gerbiilit (agouti, honey fox, argente, slate, silver nutmeg, white spotted, collared). Elise Eskelinen, Yliopistokatu 1 C 510, 90570 Oulu, p. 044-578 8369, elyseegerbils@yahoo.com www.elysees.rules.it

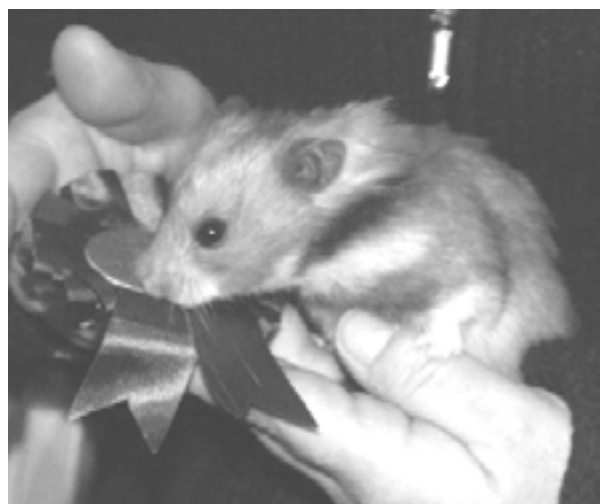
Hui Kauhistus

Gerbiilit (siamese, slate, smoke, dove) Marjaana Alamikkela, Lallintie 8, 90800 Oulu, p. 08-552 2255 / 040-555 2232, marjaana.alamikkela@jippii.fi <http://huikauhistus.tripod.com/>

Tel'Quessir

Gerbiilit (DTW, white spotted, black, siamese, agouti) Diana Alftan, Tellervontie 3 A 6, 90570 Oulu, p. 040-566 5079 diana_alfthan@yahoo.com <http://gamedude.klaanit.net/~diana/gerbut/>

Pikkumökin Julia, om. Terttu Rousu, kuva Anna Takkinen

Kanit:

Magical's

Kanit (kääpiöluppakorvat). Satu Leinonen, Simpsintie 7 D 45, 90570 Oulu, p. 044-273 2132, satu@lohikaarme.net
<http://www.lohikaarme.net/kanit/>

Kasvattajat, joilla ei ole kasvattajanimeä:

Kanit (ruskeasoopele, sinisoopele ja venäläinen hermeliini)
Henna Perälä, Evakkotie 75 A 13, 96100 Rovaniemi, p. 040-0462 824

Syyrialaiset hamsterit (pk, lk hopeanharmaa, mustasilmäinen valkoinen, luonnonvalkoinen, musta, kyyhkynharmaa),
vkh roborovski (normaali).

Liisa Mikkola, Kauppilantie 1, 90230 Oulu, p: 041-469 9690 / 044-353 5002,
mikkli@luukku.com
<http://kysis3.tripod.com/kasvatus/>

Marsut (sk self buff, self black, self red, self d.e.golden, self saffron)
Sari Viio, Palokankaantie 12 b, 92910 Tavastkenkä. p. 045-6393028,
tytti7@saunalahti.fi
<http://www.saunalahti.fi/tytti7>

Marsut (teddy, risteytys)
Sanna Tuomaala, Hintantie 19 A 2, 90500 Oulu. p. 040-5133645

Kanit (hermeliinit ja kääpiölupat), **minihiiret, chinchillat ja maaoravat**
Satu Hirvonen, Oulu, p. 040 555 2559
<http://www.students.oamk.fi/~sasuhi00>

Nettipalsta

Pitkästä aikaa päätin kirjoittaa nettipalstan. Kuten moni on jo ehkä huomannut, gerbiilit saivat hieman laajemmat hoito-ohjeet nettiin ja muille lajeille ollaan myös tekemässä vastaavaa. Jos lukijoilla on hyviä ideoita, mitä asioita kunkin lajin esittely-osiosta pitäisi löytyä, laittakaa toki mailia asiasta joko minulle tai jollekin hoitoneuvojista. Kaikki palaute ja jäsenien toiveet otetaan huomioon ja mielellään vastaan!

Muistuttelin kuitenkin kaikkia, että vaikka vieraskirjaan kirjoittaminen onkin hirmu nopeaa ja helppoa mailin lähettämisen sijasta, niin jättäkää vieraskirjan pommittaminen heti alkuunsa. Vieraskirjassa ei tulla julkaisemaan yhtäkään kysymystä, sieltä ei ole kenelläkään muulla, kuin minulla, mahdollisuutta niitä myöskään nähdä, joten laittakaa vain reippaasti mailia suoraan hoitoneuvojille! Siten saatte nopeasti luotettavan vastauksen kysymyksiinne. ☺

Monelle tuntuu olevan epäselvää voiko chinchilloja ilmoittaa OSJH:n näyttelyyn. Vastaus kuuluu, että tottakai voi ja mukava olisikin nähdä useampi chilla näytillä! ☺ Elikkä ei muuta kuin chillat ja muutkin karvaiset kaverit kesäkuun 13. päivä OSJH:n kesänäyttelyyn mukaan! Itse tuon hirmuisen määrän hieman tavallisempia karvakorvia eli gerbiileitä ja yhden hiirunkin.

Elikkä toivottavasti nähdään näyttelyssä kesäkuussa!

t. Anna Takkinen / Webmaster

*Hilla-pupu, om.
Kati Kivelä*

Ellei vastaanottajaan tavoiteta,
pyydetään palauttamaan
osoitteeseen:

2

Sini Niemisalo
Hillakuja 6
90460 Oulunsalo